

VIII. ročník soutěže Missis senior

Již osmý ročník soutěže Missis senior se konal ve středisku Helios Domova seniorů Havířov, tentokrát na téma seriálu „Nemocnice na kraji města“. Všechny soutěžící dámy doprovodili nejen zaměstnanci, ale i jejich spolubydlící, kteří jim byli velkými fanoušky a vytvořili jim krásnou atmosféru. To vše za přispění dua Disko Rej, které pro ně připravilo jak písně ze seriálu, tak i písně o zdraví a životě.

Na soutěžící čekaly tři disciplíny: představení sebe sama, vědomostní kvíz a volná disciplína. Zcela na místě je připomenut úžasnou Radku Chodilovou, která připravila scénku z nemocničního prostředí doplněnou vtipy, které nenechaly jedinou tvář bez úsměvu.

Její herecký výkon byl skvělý! Následně se ujala spolu s Olgou Mazurkovou moderování vědomostního kvízu a bylo znát, že seriál nebyl seniorkám vůbec cizí.

Porota pod vedením Mgr. Jany Feberové, primátorky Statutárního města Havířova a dalších členů to neměla vůbec lehké. Všechny soutěžící byly skvěle připravené - objevily se tu krásné zdravotní sestřičky, lékařky a dokonce i pacientka. Dále měly připravené zajímavosti, vtipky, scénky a dokonce i „medicínku“, kterou jedna ze soutěžících všem rozdávala. Porota se usnesla, že titul Missis senior 2017 získala p. Danuše Mikulová z CSS Český Těšín, 1. vicemissis se stala p. Mikolášová Anna z Nového Domova Karviná a 2. vicemissis p. Mrózková Emilie z DPS Senior Bystřice.

Paní primátorka udělila cenu Missis senior primátorky paní Emilii Böhmové z DsH, střediska Luna. Missis sympatie si vybrali sami diváci nejspíše pro její mladistvý vzhled v „džínovém“. Stala se jí Anna Došlová z DsH, střediska Helios.

↑ 2.května 2017 se uskutečnila návštěva předsedy Rady seniorů České republiky Zdeňka Pernese v Moravskoslezském kraji. Vyvrcholením návštěvy bylo přijetí předsedy RS ČR u hejtmána Moravskoslezského kraje Ivo Vondráka. Jednání, kterého se rovněž účastnili náměstek hejtmána pro sociální oblast Jiří Navrátil a předseda Krajské rady seniorů Moravskoslezského kraje Pavel Gluc, proběhlo v pracovním duchu. Účastníci jednání si vyměnili názory zejména na otázky dofinancování plánovaných aktivit krajské rady seniorů v roce 2017.

Stromy milénia

Je tomu již 15 let, kdy vysadili esperantisté, členové Městské organizace SD v Ostravě - Porubě, spolu se studenty Gymnázia Olgy Havlové Stromy milénia. Stromy (lípy) se nacházejí v blízkosti Gymnázia Olgy Havlové a Městské organizace svazu důchodců ČR, která má sídlo na ulici M. Majerové v Ostravě-Porubě.

K tomuto výročí uskutečnili i mezigenerační setkání, aby zavzpomínali, jak to vše vzniklo, jak probíhala příprava a co všechno už lípy za tu dobu potkalo. Poté se odebrali k lípám, ozdobili je barevnými ptáčky a zavěsili i šňůru "perel" s barevnými šiškami. (dp)

3. sjezd Rady seniorů ČR

12. května 2017 proběhl v Praze v Kongresovém sále Hotelu Olšanka 3. sjezd Rady seniorů České republiky. Sjezdu se zúčastnilo 223 delegátů z celé ČR, zvolených na konferencích a výročních schůzích všech organizací RS ČR.

V průběhu sjezdu pozdravila jednání a svým vystoupením podpořila seniorské hnutí celá řada významných hostů. Svou zdravotnici zaslal i prezident republiky, který byl v době konání sjezdu v Číně.

Předseda RSČR Zdeněk Pernes přednesl účastníkům sjezdu zprávu o sociálním postavení, o kvalitě života českých seniorů a o postavení orgánů seniorské samosprávy. Ve zprávě zhodnotil úspěchy, ale i neúspěchy při plnění úkolů RSČR v období let 2013 - 2017. Zároveň poukázal i na příčiny nesplnění úkolů. Kladně hodnotil růst průměrného důchodu oproti roku 2014 o 991 Kč, přesto ale řekl, že je to malý růst, protože 80% důchodu dávají senioři na životně důležité potřeby a mnohdy se rozhodují, jestli koupit potraviny na úkor léků.

Postupně hodnotil další oblasti života seniorů, kolik schůzí, porad, setkání a řešení problémů uskutečnila RSČR s vládou, jednotlivými ministry a zástupci partnerských politických stran. Více na str. 11...

MUDr. Růžena Mašková: O hřbitovní zdi, povolání versus zaměstnání, neslušných politicích, dovolených a zneužitých datech

MUDr. Růžena Mašková

Nedávno jsme měli sraz studentů střední školy po 65 letech - ze dvou tříd se nás sešlo šest a dva se omluvili. Mamá sláva, čas je neúprosný. Takže občas, zvláště když vidím nejrůznější projevy nevybouřeného mládí, mě napadá nápis na hřbitovní zdi: co jste vy, to jsme byli my. A co jsme my, to budete vy...

V této souvislosti chci říci, že pro každého člověka je důležité, aby mu při každodenních starostech a případné honbě za penězi neutekl samotný život mezi prsty. Ty zmíněné každodenní starosti a potřebu peněz nechci nijak bagatelizovat, nicméně protiváhu tomu by měla tvořit radost. Ideální je, když člověk má přímo radost z vykonané práce - a ono je to i přirozené v případě, že je práce odvedena poctivě.

Všimli jste si, že být svému okolí užitečný, to je jeden ze zdrojů radosti člověka? Funguje to jak v rodinných vztazích, tak i na pracovištích. Samozřejmě se najdou i takoví, kteří do soukolí dobrých mezilidských vztahů „házou vidle“ - proto také člověk není nejdokonalejším tvorem, přestože si to leckdy mylně namlouvá. Podívejte se třeba na společenské uspořádání mravenců nebo včel. Jeden tvor tam pracuje pro druhého a žádnou závist tam nenajdete. Navíc, že bez práce nejsou koláče je pro ně naprosto přirozené... Ale i když jako lidé nemáme takové společenství, přece jenom lépe je na tom ten člověk, který se věnuje svému povolání, než ten, který se věnuje svému zaměstnání. Je v tom opravdu rozdíl a zřetelně je vidět právě na seniorech, protože jak radost, tak i ne-radost se nakonec vepisují do tváře, každá jinak.

Když jsem zmínila pojem zaměstnání, víme, že i s tím bývá leckdy problém hlavně u mladých lidí. A tady se dostáváme na velice tenký led politiky. Jezdím občas vlakem a slyším, co si lidé vykládají - škoda, že těmi vlaky nejedí politikové. Myslím, že by mnohem méně mluvili a více přemýšleli. Některým vůbec nedochází, jak se svými projevy před lidmi odrovnávají. Na druhou stranu, jaké politiky si vybíráme, takové máme. Zároveň však musím podotknout, že při dnešních nárocích lidí není až tak

jednoduché být dobrým politikem. Znam příklady, kdy se slušní lidé dali na politiku, dokonce s velkou vervou, a po neúspěších se psychicky zhroutili. Někteří, po mozkových příhodách, skončili i na vozíku. Je poněkud zvláštní, že těm neslušným politikům se to nestává...

Za zmínku pak stojí, že u těžkých případů zdravotního postižení se obvykle soustředí pozornost přímo na nemocné lidi, ovšem faktem je, že tím trpí i jejich nejbližší okolí, což se nijak neřeší - a mělo by. Jedním z východisek pak rovněž je, jak už jsem zmínila, umět si udělat radost. Například já ji nyní mám proto, že mého kocoura už přešly jarní touhy a po třech týdnech se vrátil domů. Ale člověk si může radost udělat i dobrým jídlem, tím, že někoho pochválí, nebo spoustou jiných drobností, leckdy přehlížených. Ostatně, blíží se doba dovolených a ty jsou přece také zdrojem radostí. Varuji však před dovolenými na dluh, protože tím si člověk znesnadní další existenci. Kromě toho, nikde není psáno, že rodina musí na „velkou dovolenou“ u moře. Stačí i obyčejná říčka s čistou vodou, v níž vlnky skáčou po oblázcích, malebné Beskydy, zadumané Jeseníky, nebo hrady, zámky, památky a podobně. Takové dovolené rovněž udělají radost, přitom za řádově nižší ceny.

No a na závěr mám tentokrát dva příběhy ze záchytky na stejné téma. První je o tom, že kamarádka se nemusí vždy zachovat jako kamarádka. Po oslavě s alkoholem k nám přivezli dívku, která ještě neměla osmnáct let a byla bez dokladů. Celkem ochotně nahlásila jméno, kde bydlí, i telefonní číslo rodičů. Ale když jsme zavolali domů, telefon vzal otec, který byl dost nevrlý a odbyl nás s tím, ať si neděláme srandu, vždyť jeho dcera spí doma. Nakonec se vysvětlilo, že když dívka pochopila, že bude muset zaplatit „nocleh“ na záchytku, nahlásila data své kamarádce...

A ještě více v tomto smyslu přitvrdila žena středních let, kterou rovněž přivezli bez dokladů. Ptali jsme se na data, ona je nahlásila, ale něco se nám nezdálo. Při ověřování na policejní stanici jsme pak zjistili, že jsou to data ženy, která před měsícem zemřela. Pro její pozůstalé by tedy určitě bylo velmi zvláštní, kdyby jim přišel účet za záchytku... Z uvedených příkladů tedy plyne poučení, že zneužít lze cokoli - proto se svými národními zacházejte opatrně a zbytečně je nesdělujte.

S MUDr. Maškovou si povídal Jiří Muladi

Den Policie 2017 - Slezskoostavský hrad 17. června 2017

Den nás seznámí s prací policie, budeme zadržovat nebezpečného pachatele, uvidíme kynologický výcvik, staneme se svědky vraždy na hradě a ohledání místa činu a nakonec bude napadena eskorta a vězni utečou.

Den Policie na Slezskoostavském hradě dále zpestří mažoretky, klaun, cimbálová muzika, taneční vystoupení, hudba a prohlídky s kostýmovanými průvodci.

Časopis SeniorTip vychází za podpory těchto institucí:

OSTRAVA!!!

 OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

 Moravskoslezský
kraj

 HAVÍŘOV

Náměstek hejtmana Moravskoslezského kraje Jan Krkoška: Vyplatí se k nám jezdit

V prestižní anketě TTG Travel Awards, která je každoročně vyhlašována pro cestovní ruch, se loni Moravskoslezský kraj umístil jako třetí, a to v kategorii Kraj nebo destinační management, jenž nejlépe spolupracuje se všemi subjekty cestovního ruchu.

„Z tohoto ocenění mám radost,“ říká náměstek hejtmana Jan Krkoška. „Umístili jsme se hned za Jihočeským krajem a hlavním městem. Mimo jiné

to dokazuje, že děláme maximum pro to, aby k nám turisté a návštěvníci jezdili rádi, byli u nás spokojeni a vraceli se k nám i se svými rodinami, přáteli a známými.“

Jste náměstkem pro regionální rozvoj, turistický ruch, evropské fondy a operační programy - zkuste vaši agendu nejdříve trochu přiblížit.

„Co se týká evropských fondů, běží o projekty v letech 2014 až 2020 v celkové hodnotě přesahující sedm miliard korun a to napříč krajem: do školství, infrastruktury, sociálních služeb, krizového řízení a zdravotnictví. Každá dotace se přitom uskutečňuje v jiném časovém horizontu, v různých operačních programech a my dohlížíme na to, aby všechno klaplo jak má. To znamená projekty napsat, uvést do života a administrovat, při dodržování plánu. Vcelku se nám to daří, akorát u některých přeshraničních projektů je mírný skluz v termínech, kvůli kontrolám a dolaďování podmínek.“

Jak už jste zmínil, v cestovním ruchu patří Moravskoslezský kraj k nejlepším. Platí to i z hlediska přístupu k seniorům a lidem handicapovaným?

„Snažíme se o to. Zaměřujeme se mimo jiné na bezbariérový přístup k památkám i různým aktivitám, a to koncepčně - pro celý kraj připravujeme projekt „Bez bariér se nám žije snáz“. Vedle toho máme zájem budovat další cyklostezky, třebaže právě na ně ještě musíme dořešit financování. Ale můžeme se v této souvislosti pochlubit i novinkou: turistických informačních center máme v kraji přes šedesát (což je nejvíce v republice) a těm jsme poskytli peníze jak na nabíječky pro elektrokola, tak i na pořízení elektrokol do půjčoven. Zároveň chystáme nové brožury, které budou na infocentrech zdarma a v nichž budou trasy, památky a ubytování přehledně uspořádány na jedné mapě. Navíc se také snažíme organizovat kulturní aktivity přímo pro tyto lidi. Jsem místostarostou v Krnově a zrovna nedávno jsme tam měli posezení u harmoniky, kterého se zúčastnilo přes 150 seniorů. Na vytyčených trasách pak rovněž umísťujeme lavičky, stejně jako posilovací stroje v otevřených zahradách, pořádáme sbírky, jejichž výtěžek jde ve prospěch handicapovaných a podobně.“

Co o cestovním ruchu v kraji říkáte statistiky?

„Moravskoslezský kraj se evidentně stává stále oblíbenější turistickou destinací a jeho návštěvnost má stoupající

tendenci. Konkrétně za letošní první kvartál máme oproti loňskému patnáctiprocentní navýšení a celkem jsme zaznamenali 900 000 ubytovaných osob, z toho 250 000 ze zahraničí. Že přitom nechceme usnout na vavřínech, o tom svědčí i fakt, že další rozvoj cestovního ruchu v regionu jsme podpořili téměř pěti miliony korun v systému destinačního managementu turistických oblastí pro letošní a příští rok. Především se to týká oblastí Beskydy-Valašsko, Jeseníky-východ, Opavské Slezsko, Poodří-Moravské Kravařsko a Těšínské Slezsko.“

Co vás osobně přivedlo k oblasti cestovního ruchu?

„Než jsem se začal naplno věnovat komunální a krajské politice, byl jsem ředitelem lázní. V rámci obchodních akvizic jsem se zúčastnil řady veletrhů a procestoval jsem celou Českou republiku. Zároveň jsem se dostal k řízení cestovního ruchu Euroregionu Praděd/Pradziad a má nynější pozice je vlastně vyústěním tohoto směřování. Na krajském úřadě mám skvělý tým a velmi si také vážím pracovníků na turistických informačních centrech. Jsou obětaví a poskytují informace lidem, kteří v daném regionu chtějí pobývat, což je zpravidla spojeno s útratami, tedy i s podporou mikroekonomiky. Další skupiny lidí, kteří vytvářejí rámcovou strategii rozvoje cestovního ruchu, jsou destinační agentury. No a samozřejmě musím zmínit ještě jednu důležitou skupinu lidí, kterých si neméně považuji, a to jsou podnikatelé - poskytovatelé ubytovacích, stravovacích a dalších služeb. Kvalitou poskytovaného servisu výrazně přispívají k oblibě turistických regionů v kraji.“

Otázka na závěr: Jak byste z vlastních zkušeností a svými slovy propagoval cestovní ruch Moravskoslezského kraje?

„Vyplatí se k nám jezdit. Jsme krajem bohatých tradic, jenž je znám dobrým pivem, vynikající kuchyní, srdečností obyvatel a živým folklorem. Na našem území najdete unikátní dřevěné stavby považované za perly evropské lidové architektury, krásné zámky, historická města a unikátní technické památky i exponáty - například v Technickém muzeu Tatra, v Dolní oblasti Vítkovice, v Hornickém muzeu Lanek Park, na osoblažské úzkokolejce Slezské zemské dráhy a podobně. Milovníky hudebních festivalů rozmanitých žánrů k nám pak přivádějí Janáčkovy Hukvaldy, Colours of Ostrava, Krnovské hudební slavnosti a jiné. Domácí i zahraniční turisté míří také do míst, odkud pocházejí naši světově proslulí rodáci, jako třeba zakladatel psychoanalýzy Sigmund Freud, hudební skladatel Leoš Janáček, fenomenální sportovec Emil Zátopek či skvělý malíř a ilustrátor Zdeněk Burian. Jsme krajem úrodných rovin i krásných rozhledů do slezské nížiny. Rozlehlá pohoří Beskyd a Jeseníků, jejich nádherná příroda, vybízejí k rozmanitým sportovním aktivitám i odpočinku. Osobně si v létě rád zaplavu na Slezské Hartě, ale rád také jezdím na kole po neščetných cyklostezkách a v zimě běžkuji po upravených běžeckých trasách... Jak říkám, vyplatí se k nám jezdit.“

Dobře. Děkuji za rozhovor.

S náměstkem hejtmana Moravskoslezského kraje Janem Krkoškou rozmlouval Jiří Muladi

Výlet na Pražmo

Pokud si budete chtít udělat malý a nenáročný výlet do míst, která nejsou turisticky příliš navštěvovaná, kde se budete moci pokochat výhledy na naše krásné Beskydy a nadýchat se čistého vzduchu, doporučuji zajet si autobusem či jinak na Pražmo. Vystoupíte, či zaparkujete u hotelu Travný.

Pražmo, patří mezi „Parohatá města“. Je to akce setkávání měst a obcí, nesoucí ve svém znaku jelena či paroží. Iniciátory vzniku tohoto setkávání bylo město Semily. Tam se také uskutečnilo první setkání parohatých měst. Pražmo se do této akce také zapojilo a uspořádalo v roce 2010 již 4. ročník. Při této příležitosti vznikla chloubou obce - socha jelena.

My jsme si udělali krátkou vycházku kolem kostela sv. Jana Nepomuckého. Ten má starší historii než samotná obec. Již v roce 1762 byl postaven na místě dnes již zrušeného hřbitova dřevěný kostel.

Toto území tenkrát patřilo obci Morávka. Občané Morávky nechťeli založením Pražma přijít o svůj kostel a žádali vrchnost, aby pozemky nadále patřily Morávce a byly takto zaknihovány. Hrabě žádosti vyhověl a teprve ve druhé polovině 20. století byly tyto pozemky převedeny Pražmu. Přesto se farnost dodnes jmenuje Morávka. Starý dřevěný kostel byl zbořen v roce 1875 a na jeho místě stojí kamenný kříž.

Také starý hřbitov u kostela je již zrušený a k pohřbívání slouží hřbitov na Zlani. Od kostela jdeme stále do kopečka a míjíme velmi pěkně upravené místo k posezení, odpočinku i hrám.

Tento prostor upravili členové klubu Volného času Pražmo. Zasluzná činnost. Došli jsme až na hřbitov, kde je pohřbena Maryčka Magdonová. Vlevo od hřbitova je cesta, kde je umístěn panel s informací, že zde stál v minulosti lovecký zámek. V těsné blízkosti byla 22. května 1994 u příležitosti oslavy patrona farnosti sv. Jana Nepomuckého u hřbitova na Zlani odhalena socha sedícího Ježíše Krista z pískovcového kamene. Tento kámen sloužil do té doby téměř 200 let jako schod u vstupu do kostela. Autorem díla je architekt a sochař Marek Štěpán z Brna. Je to zajímavá socha.

Socha sedícího Ježíše Krista z pískovcového kamene. ➔

Víte, že při cestě na hřbitov jste prošli kolem "Rajmanea"? Na počátku byl švec Rajman, který nechal svého syna Františka vystudovat učitelem. Ten po ukončení studia odjel do Ruska, kde se stal nejprve vychovatelem v bohatých rodinách a později profesorem latiny na gymnáziu v Petrohradě. Prázdniny trávil na Pražmě. Na penzi, která mu byla vyplacena v rublech, se vrátil na Pražmo. Z úspor přestavěl obyčejnou chatu na pěknou dřevěnou vilku s velkou zasklenou verandou, z níž byl krásný výhled po kraji. František Rajman zemřel v roce 1912 a jeho žena roku 1918. Jelikož byli bezdětní, svoji usedlost odkázali Sirotčímu spolku pro okres frýdecký. I když už dnes vilka neslouží dětem, což bylo poslední přání manželů Rajmanových, zůstala pro staré občany, kteří zde mohou v hezkém a domácím prostředí trávit podzim svého života. Tak si prohlédněte tento objekt aspoň při cestě zpět. Komu je tato krátká cesta málo, může se vydat po modré turistické značce na Travný. Ale to už je pro zdatnější turisty.

Text a foto: Daniela Prošková
Městská organizace SD Ostrava

Detail sochy ježíše

Akce Vyhlídkové věže - Moravská Ostrava

Přijedou k vám na prázdniny příbuzní či vnoučata? Víte, že v sezóně jsou pořádány různé zajímavé akce/procházky? Chcete se dozvědět více o historii Ostravy? S těmito i mnoha dalšími místy vás seznámí průvodci Ostravského infromačního servisu. více na: <https://www.ostravainfo.cz/>

Ostrava v barvách noci

Využijte prodlouženou otvírací dobu Vyhlídkové věže a podívejte se na Ostravu v nočním hávu.

**1. července 2017
5. srpna 2017
2. září 2017**

Vyhlídková věž v centru Ostravy bude otevřena od 9 do 23 hod.

vstupné na Vyhlídkovou věž:
dospělí 60 Kč
děti, studenti, senioři 40 Kč

Z věže do věže

Poznejte nejstarší místa v Moravské Ostravě od Nové radnice až po Ostravské muzeum.

22. července 2017; 11:00 hod.

Speciální komentovaná prohlídka historickým centrem města realizovaná ve spolupráci s Ostravským muzeem.

Začátek prohlídky bude na Vyhlídkové věži Nové radnice, konec prohlídky ve věži Ostravského muzea. Na prohlídku je z důvodu omezené kapacity nutné se předem rezervovat buď na: pruvodce@ostravainfo.cz či na tel. čísle 602 712 920.

Vstupné: dospělí 80 Kč
senioři, studenti, děti 50 Kč

Galerie výtvarného umění

Poděbradova 1291/12, Ostrava 1

**Ještě do 11. června je možné navštívit výstavu:
Trvalý odkaz budoucnosti / Alois Sprušil**

Četník, soudní úředník, milovník a ochránce umění. Jen málokterý Ostravan zná jméno a příběh Aloise Sprušila, prvního ředitele ostravského Domu umění, který se zasloužil o rozšíření galerijních sbírek i jejich záchranu během druhé světové války. Galerie výtvarného umění v Ostravě připravila výstavu, která tuto pozoruhodnou osobnost a její činnost přiblížila široké veřejnosti. Expozice seznamuje návštěvníky s příběhem Aloise Sprušila, kterému se během dvaceti let vedení Domu umění podařilo rozšířit galerijní sbírky zhruba o dva tisíce položek. Prezentovány jsou malby, grafiky, plastiky i Sprušilova osobní korespondence s vybranými umělci.

Nenápadný soudní úředník, avšak výrazná osobnost ostravské kulturní scény Alois Sprušil se po svém příchodu do Ostravy velmi rychle spřátelil se stavitelem a sběratelem umění Františkem Jurečkem. Stal se spoluzakladatelem jeho Spolku pro vystavení a udržování výstavního pavilonu v Moravské Ostravě. Jureček se prostřednictvím spolku zasloužil i o výstavbu ostravského Domu umění. Před svou smrtí mu odkázal svou sbírku více než stovky uměleckých děl, kterou po otevření veřejnosti jako první čestný ředitel a kurátor spravoval právě Alois Sprušil.

Pořádal výstavy, seznamoval veřejnost s českými umělci ze všech koutů tehdejšího Československa a příležitostně i ze zahraničí. Propagoval umění, přednášel a především rozšiřoval galerijní sbírky. Během dvaceti let se mu podařilo rozšířit původní Jurečkův fond ze sto dvaceti na dva tisíce sto položek.

Dům umění má otevřeno denně - kromě pondělí - od 10 do 18 hodin.

Výstavní síň Sokolská 26, Ostrava

**25. 5. - 14. 7. 2017
VLADIMÍR MERTA (1957)**

Pozoruhodný autor pocházející z regionu Vladimír Merta náleží k významné generaci 80. let. Jeho dílo je mnohohrstenaté - počínaje landartem a akčním uměním - přes malbu, kresbu, grafiku, fotografii, videa a instalace. Výtvarně reaguje zejména na přírodní živly - v posledních letech např. malba větrem nebo vodou, digitální krajinomalba a další. Výstava má ambici připomenout autora v roce jeho životního jubilea.

**druhý týden v srpnu - 15. 9. 2017
PŘES ZVUK ZA OBRAZ**

Mezinárodní výstava „Přes zvuk za obraz“ bude představovat umělecké projevy, které se odehrávají na poli mezi obrazem a zvukem nebo využívají oba jevy současně.

Představí některé české zakladatelské osobnosti, které otevřely dveře novým významům a tvůrčím oblastem a především ty, kteří dnes v mezinárodním měřítku vnímají práci na území mezi jednotlivými médii jako standardní uměleckou činnost. Výstava se uskuteční v návaznosti na Ostravské dny nové hudby. Kurátorem výstavy je Dr. Martin Klimeš.

OTEVŘENO:

Pondělí - Pátek: 8.00 - 17.00 hod.

Vstupné:

dospělí - 20 Kč
děti, studenti, důchodci - 10 Kč

Staňte se součástí oslav 750. výročí města od první písemné zmínky o Ostravě. Zapojte se do zajímavé zábavně vědomostní hry **VIAOVA 750**. Zveřejněna je na speciálním webu www.ostrava750.cz a účastníky zavádí na 30 vybraných míst v Ostravě, která ilustrují historii města a připomínají jeho významné události. K zapojení do hry je nutná registrace na uvedeném webu. Přihlásit se je možné kdykoliv v průběhu trvání hry, nejpозději však do **27. června**. Hra bude ukončena veřejným **finále dne 30. června**.

Historický kalendář Ostravska

1. dubna 1992 zahájila svou činnost Městská policie v Ostravě. Prvních 80 absolventů (z toho 16 žen) přípravného kurzu se objevilo především v centru města, na Svinovských mostech, v Mar. Horách a ve Vítkovicích. Současně usedlo do učeben dalších 70 adeptů. Celkem byl počet strážníků městské policie plánován na 800 žen a mužů.

3. dubna 1917 se zhoršilo zásobování Moravské Ostravy brambory. Jednou za 10 či 14 dní dorazily 3 až 4 vagóny brambor a ty musely stačit pro celé město. Situace byla ještě zhoršena systémem distribuce. Kupující musel stát celé dopoledne před výdejnou lístků a teprve odpoledne mohl jít pro brambory, kde čekal další půlden před jedinou výdejnou u místního nádraží, aby obdržel 5kg brambor s hlínou.

17. dubna 1787 je datován záznam o zrušení úřadu rychtáře a zřízení regulovaného magistrátu v Moravské Ostravě, čímž bylo město začleněno do jednotného systému centralizované státní správy. Do placeného byrokratického správního aparátu byl z městské rady zahrnut purkmistr a tři radní. Jeden z nich zastával funkci městského syndika s vysokoškolským právním vzděláním. Dalším placeným městským úředníkem byl kancelista. Syndik a kancelista vedli politickou správu města. Reforma se nijak nedotkla původního vztahu Moravské Ostravy ke své vrchnosti, olomouckému arcibiskupství. Také hospodaření města podléhalo doзору vrchnostenského úřadu na Hukvaldech.

26. dubna 1967 navečer došlo na závodě Žofie tehdejšího dolu Čs. pionýr v Orlové k závalu, který uzavřel únikovou cestu šestici horníků. Krátce po 18. hodině hlásil z dolu technik z 33. sloje, že v porubu došlo k závalu, který zasáhl i výdušnou třídu v 34. sloji. Postižení horníci brzy zjistili, že mají k dispozici čtyřicet kroků dlouhý a pět kroků široký prostor volného díla. Záchranáři s nimi navázali spojení až po 34 hodinách a zachránit se je podařilo po 71 hodinách. Akce se zúčastnily desítky záchranářů, ale zejména havířů nezáchranářů.

1. dubna 1907 získaly Mariánské Hory statut města. První návrh na povýšení Mariánských Hor na město přednesl v roce 1902 obecní tajemník Jan Grmela. V roce 1904 pokročila výstavba veřejných institucí v Mariánských Horách natolik, že se obecní výbor usnesl požádat znovu o povýšení na město. Podle sčítání obyvatelstva z roku 1900 byla obec Mariánské Hory co do velikosti 23. sídlem na Moravě a převyšovala svou početností Místek, Mikulov, Vyškov, Uherské Hradiště a další. Řádně zdůvodněná žádost byla 5. října 1906 zaslána císaři a bylo k ní připojeno album pohledů a polohopisný plán zástavby nové části obce. Kopie žádosti byla zaslána všem příznivcům obce, poslancům a dvěma ministrům. Ti zřejmě celou záležitost uspíšili, a tak se již 21. dubna 1907 mohl konat slavnostní akt povýšení obce Mariánských Hor na město.

1. května 1847 na přívozské nádraží dorazil první pravidelný vlak Severní dráhy Ferdinandovy. Tak byl otevřen úsek z Lipníka nad Bečvou do Bohumína. Pro ostravský kraj dráha znamenala možnost odbytu výrobků do celého světa, byla obrovskou injekcí pro rozvoj celé oblasti. Původní železniční stanice patřila mezi stanicemi Severní dráhy Ferdinandovy k největším, ačkoli přírodní podmínky zde nebyly ideální. Stavbám hrozilo nebezpečí povodní při rozvodnění Odry, terén byl na mnoha místech bažinatý, neboť až do konce 18. stol. se zde rozkládala řada rybníků, samotná přívozská železniční stanice stála na místech zasypaného rybníka Dluhoš. Nová železniční budova byla

postavena v roce 1892. Jednopatrová stavba z červených cihel stála až do roku 1975, kdy byla postavena nynější staniční budova.

Budova přívozského nádraží postavená v r. 1892, v pozadí stará staniční budova z r. 1847

14. května 1797 udělil ostravský magistrát fulneckému měšťanovi a ranhojiči Františku Jaschkovi povolení k otevření první veřejné lékárny ve městě. Po delších průtazích byla lékárna otevřena v r. 1799. Nacházela se v domě na dnešním Masarykově náměstí (nároží s ulicí Velkou) v Moravské Ostravě. Svou lékárnu Jaschke nazval "U zlaté koruny". První moravskoostravský lékárník se v následujících letech stal váženým a známým občanem. Jako jeden z mála univerzitně vzdělaných osob ve městě se také aktivně zapojil do veřejného života jako člen městské rady. V letech 1813 - 1817 dokonce zastával nejvyšší městskou hodnost purkmistra.

Pohled na ulici Velkou se Starou radnicí v Moravské Ostravě před 1. světovou válkou

17. května 1362 je datována listina císaře a českého krále Karla IV., kterou dává městu Moravské Ostravě právo konat šestnáctidenní výroční trh. Pro posílení obchodu a prosperitu města mělo vydání privilegia velký význam. Latinsky psané pergaménové privilegium představuje nejstarší dokument uložený v Archivu města Ostravy. Za její vydání byl odpovědný Jan Milíč z Kroměříže, významný církevní reformátor, který v té době působil jako notář v císařské kanceláři Karla IV.

25. května 1767 je datován dekret dvorské komory, kterým byl hornobenešovický šichtmistr Jan Jakub Lutz pověřen rudným a uhelným průzkumem na Těšínsku a na Bílsku. Východiskem se mu stala Slezská Ostrava a už 9. června, tedy den po svém příchodu Lutzem najatí horníci hlásili nález uhelného ložiska v údolí Burňa ve Slezské Ostravě. Dá se usuzovat, že šli téměř najisto, řídíce se údaji místních obyvatel, kteří o výskytu uhlí nepochybně věděli.

7. června 1532 → český král Ferdinand I. vydal privilegium, kterou ves Třebovice povyšuje na městys s právem konání dvou

výročních trhů, týdenního trhu, oprávnění svobodného provozování řemesla a užívání nového městského znaku. Je to nejstarší znaková listina, vydaná pro některou z dnešních obcí Ostravy.

15. června 1357 je datována listina, v níž se poprvé uvádí ves Vítkovice. Jde o privilegium bratří Petra a Jana z Paskova, kteří svému bratranci Michalovi darují dědičnou rychtu ve Vítkovicích, k níž patřilo 1,5 lánu polí a 18 kusů dobytka, krůma, právo rybolovu a třetina z vybraných soudních pokut. Za toto obdarování jim musel vybírat od zdejších poddaných různé platy a dozírat na ně při vykonávání robotních povinností. Zřejmě už tehdy byly Vítkovice v majetku olomouckých biskupů jako jejich léno.

PhDr. Antonín Barcuch,
Archiv města Ostravy

Historie Ostravy ve zkratce (k 750. výročí první zmínky o Moravské Ostravě)

V tomto roce si připomínáme 750. výročí první písemné zmínky o Moravské Ostravě. Objevuje se v závěti biskupa Bruna ze Schauenburku z 29. listopadu 1267. U této příležitosti je vhodné připomenout si alespoň ve zkratce pohnuté dějiny města.

Samotnou historii Ostravska můžeme sledovat již od paleolitu.

Nejnámějším nálezem z tohoto období je soška Petřkovické venuše, nalezená na vrchu Landek. Její stáří bylo určeno na 23 450 let. Na Landeku byly rovněž objeveny důkazy o využití uhlí pravěkými lovci. Tento nerost se, jak známo, stal pro Ostravu takřikajícím osudovým.

Přesuňme se však do středověku, kdy byla Moravská Ostrava v držení olomouckých biskupů a přibližně od roku 1270 měla již statut města. Významem však dlouho zaostávala za Opavou nebo Příborem. Důležitým dokumentem bylo privilegium Karla IV. z roku 1362 (mj. nejstarší listina uložená v Archivu města Ostravy), kterým panovník povoloval konání šestnáctidenního výročního trhu.

Doba husitských válek město vážněji nezasáhla a její hospodářské postavení se dokonce zlepšilo. Naopak válka třicetiletá byla pro Moravskou Ostravu krutou ranou. V roce 1650 bylo ze 190 domů obydleno jen 121. Počet obyvatel činil přibližně 1000, což bylo o 150 až 200 méně než na počátku 17. stol. Nepříznivě ovlivnily hospodářskou situaci tzv. slezské války mezi Rakouskem a Pruskem ve 40.-60. letech 18. stol. Ještě na samém prahu průmyslové revoluce, ve 30. letech 19. stol., žilo ve městě přibližně 1700 obyvatel, z nichž se většina nadále živila zemědělstvím nebo řemesly.

Událostí výrazně ovlivňující pozdější vývoj byl nález uhlí mlynářem Janem Augustinem v údolí Burňa, v tehdejší Polské (dnes Slezské) Ostravě v roce 1763. V dobách největšího rozmachu uhelné těžby nacházela v hornictví zdroj obživy až polovina obyvatel Moravské Ostravy a na území dnešní Ostravy fungovalo v průběhu doby celkem

55 těžních a větracích jam. Dalšími důležitými městotvornými faktory se stalo založení Vítkovických železáren olomouckým biskupem Rudolfem Habsburským v roce 1828 a připojení Moravské Ostravy na železnici. První vlak Severní dráhy Ferdinandovy přijel na nově vybudované nádraží v Přívoze 1. května 1847. Region tak získal přístup k zdrojům surovin pro hutní výrobu, odbytištěm uhlí a produktům železáren. Zrychlil a zjednodušil se také přísun pracovní síly, jejíž potřeba neustále stoupala. Město poté začalo růst závratným tempem. Jen mezi lety 1869 a 1900 se počet obyvatel Moravské Ostravy zvýšil z 6881 na 30 116. Prudký rozvoj těžkého průmyslu však s sebou přinesl rovněž negativní dopady na životní prostředí.

Dalším důležitým mezníkem v dějinách města byl vznik Československé republiky a následné sloučení sedmi moravských obcí do jednoho celku s názvem Moravská Ostrava v roce 1924. Nejvýznamnějším představitelem samosprávy v této době byl sociální demokrat, starosta Jan Prokeš, z jehož iniciativy byla vybudována v roce 1930 Nová radnice - výrazný symbol rozvoje tohoto průmyslového centra.

Tragické události 2. světové války přinesly kromě nezměrného utrpení a materiálních škod také další správní změnu, a tou bylo připojení 12 obcí k Moravské Ostravě. Přičleňování sousedních obcí k městu, které neslo od roku 1946 název Ostrava, bylo ukončeno až v roce 1976.

Ostravskému hutnímu průmyslu a důlním podnikům byla po osvobození v roce 1945 a především po nástupu komunistického režimu v únoru 1948 svěřena zásadní úloha v československém hospodářství. Dokladem toho byla např. výstavba Nové huti Klementa Gottwalda. Především pro nově příchozí zaměstnance bylo od 50. let 20. století na území tehdy zemědělské obce Poruba budováno „vzorové socialistické“ město nazývané Nová Ostrava.

Období po roce 1989 přineslo zásadní změny, mezi nimi také ukončení těžby uhlí v roce 1994 a vyhasnutí vysokých pecí ve Vítkovických železárnách o čtyři roky později. V jejich areálu poté vyrostlo společenské a kulturní centrum - Dolní oblast Vítkovice, které jakoby symbolizovalo novou, a doufáme šťastnou budoucnost našeho města.

PhDr. Martin Juřica,
Kronikář statutárního města Ostravy

Senioři OSŽ Ostravy hl.n. letos opět poznávají zajímavé stavby a historické památky naší vlasti

V únoru jako první to byl zámek v Bruntále. Tento zámek je jednou z nejvýznamnějších památek regionu. V březnu senioři navštívili malebný zámek v Napajedlech.

V dubnu navštívili senioři archeopark v Chotěbuzi. Zde ocenili nově vybudovaný bezbariérový přístup - doplněný o nové stavby v areálu. V JE Dukovany byli seznámeni s historií ČEZ a jaderné elektrárny včetně popisu výroby elektrické energie.

V květnu se vydali na kombinovaný zájezd do východních Čech. Po průjezdu přes Ústí nad Orlicí a kolem zříceniny hradu Potštejna pak bylo dosaženo prvního cíle, jímž byl zámek v Doudlebách. Velmi pěkný zámek, který je nyní v soukromých rukou a jedním z průvodců byl i syn majitelky zámku paní Eleonory Dujkové.

Dalším překvapením bylo také pozvání do přilehlého přírodovědného muzea, kde jsou sbírky fauny i flory z celého světa.

Ale to není zdaleka vše z aktivit Sdružení seniorů - ČD Ostrava hl.n.. Pro své členy připravuje na jaře či na podzim i sportovně poznávací akce např. formou orientačního běhu.

Helena Čiklová

Prevence kriminality je důležitá

I v letošním roce se uskutečnila velmi zajímavá přednáška, kterou seniorům z městské organizace důchodců zabezpečili pan Roman Sviderský a Jakub Vitásek z Městské policie Ostrava - Prevence kriminality. Mimo jiné upozornili na všechna úskalí, které na seniory čekají pokud jsou nepozorní, příliš důvěřiví a nechají se napálit či nedbají rad, kterých se jim dostává na nejrůznějších takovýchto setkáních.

Přednášející se v ukázce zaměřili i na sebeobranu, které mohou využít senioři v případě ohrožení. Praktickými ukázkami s výkladem ukázali, jak jednotlivé prvky v sebeobraně využít. Upozornili i na skutečnost nepřeceňovat síly a zvážit, zda možné zranění stojí za ztrátu věcí, o které se jedná.

Připomenuli také problematiku domácího násilí. Dále upozornili na možnost oznámení problémů týkajících se bezpečnosti policistům na ulici a nahlášení na každém okrsku MP. Zmínili možnost zastoupení pověřené osoby zastoupením při jednáních.

Stanislav Pintera
MO SD ČR Ostrava

Zajímavosti a aktuality v klubech seniorů

Jste také aktivní seniorská organizace? Máte zajímavé zážitky z vašich aktivit či zajímavé lidi ve svém klubu? Určitě nám o nich napište do redakce (kontakt viz tiráž). Rádi váš klub představíme a zároveň informace poslouží k inspiraci ostatním klubům jak případně využít volný čas.

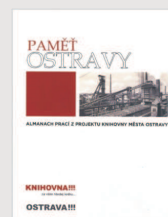
Knihovna města Ostravy

ul. 28. října 2, Ostrava 1

Knižní tipy

Paměť Ostravy

V minulém čísle jsme se zmínili o projektu KMO - Paměť Ostravy. Tato útlá publikace soustřeďuje řadu vzpomínek čtenářů na

své dětství, léta dospívání, ale i vzpomínky na významné osobnosti. Díky tomu vznikla zajímavá a pestrá škála vzpomínek jejichž společným jmenovatelem je příslušnost k jednomu místu, jednomu městu - OSTRAVĚ. Texty zachycují jen relativně krátký časový úsek v historii města, které si v roce 2017 připomíná již 750 let své existence... (Vybráno z úvodu knihy PhDr. B. Przybylové, ředitelky Archivu města Ostravy. Do publikace je možné nahlédnout ve všech pobočkách KMO.)

GENERACE

Víte, že v Knihovně města Ostravy a jejích pobočkách existují tzv. Kluby Generace? Jejich programem jsou zejména literární besedy (novinky, žánry...), místní historie (komentované prohlídky...), výstavy regionálních umělců, vzpomínky, mezigenerační dialog, ale i další kulturní či vzdělávací akce. Setkávají se zde lidé především ve věku 50 a více let.

To ale není všechno, KMO pořádá další akce pro seniory. Vzdělává zdarma své registrované čtenáře z řad seniorů zejména v práci s výpočetní technikou a dalšími moderními technologiemi. Jedná se o skupinová a individuální školení zaměřená na témata práce s výpočetní technikou. Na aktivity se informujte v KMO a jejích pobočkách.

Vydání časopisu podpořili:

Seniorky a móda

Určitě znáte rčení, že ženy zrají jako víno. Říká se také, že každý je jen tak starý, jak se cítí. Překročení šedesátky přece neznamená, že se budeme oblékat do neforemných „babičkovských“ šatů. Snad každá žena na světě se chce líbit. Když říká, že ne, tak jí to nevěřte. Nechce-li okouzlovat svého muže, tak alespoň přítelkyně, nebo spolu-pracovnicku...

Je to přirozená vlastnost ženy už od pravěku. Tenkrát stačil náhrdelník ze zvířecích zubů a lepší tulení kůže, dnes je tomu diametrálně jinak. Vidíme-li na ulici, v autobuse i ve vlaku solidně a s vkusem upravenou i oblečenou starší ženu, řekneme si, že ani ve středním a vyšším věku to prostě nevzdáváme.

Za úpravou vlasů a nehtů si zajdeme do speciálních salónů, na pleť máme spoustu krémů, více než kdy jindy. Sice vám v nějakém supermarketu nikdo neporadí, ale v menších parfumeriích to je samozřejmé. Dovedeme se tak dobře orientovat. Ale pak je tady celá naše postava. Štíhlá, barokní, hubená, prostě jak ji máme „nastavenou“. Nezbyvá než zajít do některého obchodu s oděvy, nejlépe menšího, kde obsluhující personál dobře vidí a také ví, jak nám poradit... Např. v havířovském OD Elán, který je tak zvaně „na ráně“, tedy uprostřed města, najdeme několik obchodů s módou. Určitě si tam někdy zajděte a udělejte si „radost“.

Já jsem se před časem rozhodla vejít do obchůdku s titulem MODE Nika a tam jsem zůstala jako očarována. Úplně jsem užasla (a to nejen nad cenami, které jistě nemohou být jako na trhu) především nad širokou škálou všech možných opravdu módních oděvů. Halenky, kalhoty, sukně, spousta šatů, sáček, kostýmů, prostě něco skvělého pro oči žen.

Protože jsem člověk zvědavě novinářský, snažila jsem se dozvědět o tomto ráji oblečení něco více. Kdo ho vede? Jak se sem dostávají takové módní značky? A bylo těch otázek ještě mnohem víc. A tak netrvalo dlouho a já se seznámila se zdejší „ŠÉFOVOU“ paní Monikou Dvořákovou. Vysoká, štíhlá, pěkného zjevu a úsměvu, jako by sem do té módy, třeba jako manekýnka, patřila. S paní Monikou jsem si tedy smluvila schůzku a pak jsme si povídaly a povídaly. Inu jako ženské.

„Já si vážím svých zákaznic každého věku a snažím se jim dobře poradit. Totéž vštěpuji i svým prodavačkám, které jsou rovněž s módou dobře obeznámené. Ale vraťme se k seniorkám. Říká se o nich, že asi nemají moc peněz. Ale není to rozhodně pravidlem. Každá si může, chce-li, za čas ušetřit pár stovek na nějaký pěkný kousek, aby měla i ona, a nejen její dcera či snacha, něco „IN“.

Paní Monika, jak mi řekla, začínala u módy už u svého prvního šicího stroje. Pak přišly školy a po devadesátém roce už začala módu také předvádět, a to pod vedením tehdejšího gurru módy v Havířově, Rosti Ježka. To ovšem k uživení nebylo a tak nastoupila do módního obchodu DORSEY. Bylo to v tak zvaném „Bílém domě“. Ten v roce 2004 odkoupila.

„Od té doby jedu skutečně v módě. Měla jsem prodejnu v nově zrekonstruovaném OD Elán, pak na Verichově ulici a dnes už opět v Elánu. Práce s módou se mi velice líbí. Člověk za pultem se musí trochu vžít do malé nerozhodnosti kupujících. Tím více to platí u žen - seniorek. Chtějí „něco“, ale neví prakticky co by jim slušelo. Je třeba zkoušet, dívat se a uplatňovat vlastní vkus, jde-li o oblečení do společnosti, na svatbu, na procházky, do práce. Mně se jednou stalo, že si seniorka u mne koupila už předem své šaty do rakve...“

Jak jsem dále při rozhovoru zjistila, největší chybou starších žen je věta „já už to nepotřebuji“. Každá, dokud žijeme, něco pěkného co potěší oko i duši potřebujeme. Nikdo z nás neví jak dlouho budeme ještě šlapat tuto naši krásnou zem. „Seniorky musí mít také na paměti, že jim především sluší světlé barvy, které je rozzáří a pak trochu volnější střihy“, připomíná paní Monika. Módní obchody jako je MODE NIKÁ, se věnují módě pro náročnější, jako jsou například výrobky od firem Axello Rosenbaum, Grand Mode Zerres, Ilmodo. Firmy jsou cizích názvů i původu, ale řada z nich už přešla do českých šikovných rukou.

Ale buďme rády, že krásná móda dorazila i k nám do Havířova, který je trochu posmutnělý ztrátou pracovních příležitostí, drahých pronájmů malých obchodů, které pak zanikají. Nejen v Praze je móda první kvality, vězte, že i my, ženy - seniorky na severu ČR můžeme najít v obchodech s módou něco pěkného. A nemusíme být vůbec smutné, že se nedovedeme oblékat, záleží jen na každé z nás. „Já jsem vděčná za svoji klientelu a skutečně si vážím všech zákaznic. Dámy seniorského věku, které nás našly, to už určitě pocítily...“ dodává sympatická Monika.

A tak milé ženy - seniorky, toužící po něčem mimořádně pěkném, vydejte se třeba do obchodního domu Elán v Havířově či jinam, kde vám budou určitě k dispozici i následné radosti... Nemáme jen zaměstnání, domácnost, děti a vnoučata, ale i hezké oblečení. To dělá dobrou náladu každé ženě. Vždyť se chceme líbit!

Hana Kuchařová

Objevujte taje počítačů

Chcete se naučit pracovat s počítačem, komunikovat pomocí elektronické pošty, vyhledávat informace na internetu a nevíte jak na to? Přihlaste se do kurzu „Senioři objevují taje počítačů“. Nabízí je spolek Druhé Svítání v Ostravě-Hulvákách na ul. Štramberské 2871.

Kurzy jsou určeny pro úplné začátečníky. Více na tel. 608680276 nebo na www.druhesvitani.cz.

Čtvrtletník aktualit a zajímavostí nejen ze života seniorů.
Vydává Společnost senior, z. s.
Zodpovědný redaktor: Ing. Ludmila Holubová
Redakční rada: MUDr. Hugo Přibyl, PhD., Marie Kalinová,
Ing. Jiří Muladi, Hana Kuchařová, Eva Mudrová.

Neprodejně. Registrační značka MK ČR E 14221
Adresa redakce: Společnost senior, z.s. Na Jízdárně 18,
702 00 Moravská Ostrava IČ 265 95 982
Tel.: 724 276 672 ; 728 466 105
e-mail: info@seniortip.cz www.seniortip.cz

Dvoustránka Krajské rady seniorů

Nové vedení Krajské rady seniorů Moravskoslezského kraje se svou vrcholnou reprezentací navštívilo první „obce s rozšířenou působností“, které spadají „do sféry vlivu“ krajské rady. Do uzávěrky 2. vydání SeniorTipu delegace Krajské rady seniorů Moravskoslezského kraje (KRS MSK) navštívily několik významných měst našeho kraje.

Vřelé přijetí starosty a primátory

První jednání, za účasti zástupce seniorů územního okresu Frýdek-Místek **Miroslava Fobera**, se uskutečnilo na třinecké radnici, kde delegaci, včele s předsedou KRS MSK **Pavlem Glucem**, přijala starostka Třince **Věra Palkovská** v doprovodu místostarosty města **Radima Kozlovského**, který následně za město s delegací KRS MSK jednal. Jednání se soustředilo zejména na spolupráci při organizování celokrajské soutěže „Babička kraje“, které se má uskutečnit ve druhé polovině roku právě v Třinci. Město ústy svých představitelů aktivitám KRS MSK vyslovalo plnou podporu.

↑ Další zastávkou na cestě po kraji byla Orlová. Vřelé přijetí delegace KRS MSK ve složení předseda **Pavel Gluc**, zástupce seniorů územního okresu Karviná **Petr Komínek** a **Milan Fabián** (sekretariát KRS MSK) se uskutečnilo v pracovně starosty města **Tomáše Kuči**. Pan starosta navázal na svá stanoviska, vyslovena na prosincové konferenci moravskoslezských seniorů. Jednoznačně podpořil aktivity KRS MSK a přislíbil projednání nabídky předsedy Gluce na pomoc při ustavení městské rady seniorů.

V Karviné zástupce seniorů kraje i okresu přijal primátor města Tomáš Hanzel.

Z Orlové to do dalšího města, kde si krajská seniorská delegace dohodla setkání s vrcholným představitelem, nebylo zas tak daleko. V Karviné zástupce seniorů kraje i okresu přijal primátor města **Tomáš Hanzel**, který zdůraznil významnou podporu statutárního města místním seniorským organizacím. Rovněž vyjádřil podporu celokrajským aktivitám KRS MSK jak městem Karviná, tak i z úrovně zastupitelského klubu ČSSD v krajském zastupitelstvu.

Delegace KRS MSK následně navštívila okresní organizační centrum spolku SENIORS, které sídlí v prostorách okresního výboru KSČM - celostátní partnerské organizace Rady seniorů České republiky. S předsedou OV projednala možnosti oboustranně výhodné spolupráce a podporu seniorských aktivit zastupiteli KSČM. ↓

Poslední květnovou zastávkou bylo Statutární město Havířov, dlouhodobě jedno z neaktivnějších měst v kraji v oblasti práce ve prospěch seniorů.

Vřelé přijetí v pracovně primátorky města **Jany Feberové**, za přítomnosti náměstkyně pro sociální rozvoj **Aleny Zedníkové**, se odehrálo v konstruktivní atmosféře. Byly zhodnoceny úspěchy práce z minulých let a projednány možnosti spolupráce do konce volebního období. ↓

Všechna dosavadní jednání, jak jsme uvedli, prokázala připravenost měst k podpoře vlastních seniorů a plodné spolupráci s Krajskou radou seniorů MSK. V tomto roce předseda krajské rady hodlá navštívit i ostatní obce s rozšířenou působností. Věříme, že i tam se setká s porozuměním a podporou jako v Třinci, Orlové, Karviné a Havířově.

Milan Fabián, sekretariát předsedy KRS MSK

Moravskoslezského kraje

3. sjezd Rady seniorů ČR

Pokračování ze str. 1.

Předseda RSČR Zdeněk Pernes postupně zhodnotil další oblasti života seniorů a zmínil řešení problémů, které projednávala RSČR s vládou, ministry a zástupci partnerských stran (ČSSD, KSČM, ANO, KDU-ČSL, Úsvit).

Vyzval seniory k účasti ve volbách s tím, že je nutné pozorně sledovat nejen to, jak zástupci jednotlivých politických stran hovoří, ale i to, jak, kdo a co udělal, sledovat zveřejňované výsledky voleb v parlamentu, kteří poslanci, jak za kterou stranu hlasovali pro zákony, i jak reagovali na problematiku seniorů.

V závěru svého vystoupení zdůraznil čtyři hlavní úkoly na další období:

- 1/ uskutečnit vstřícnou penzijní reformu pro zabezpečení důstojných životních podmínek;
- 2/ schválit zákon o sociálním bydlení ještě v tomto funkčním období;
- 3/ zabezpečit další seniorské slevy v dopravě, kultuře, sportovní oblasti, aj.;
- 4/ vyřešit seniorské zastupování v zastupitelstvech, radách, v komisích krajů, měst a obcí.

Předsedou RSČR byl opětovně zvolen Zdeněk Pernes, 1. místopředsedou Milan Taraba, dále byli zvoleni tři místopředsedové a další členové předsednictva, které bude v novém období pracovat jako 13členné. Dále byli zvoleni členové Ústřední KRK.

V závěru sjezdu byli oceněni odcházející představitelé RSČR, z našeho kraje to byli předseda Svazu důchodců ČR Oldřich Pospíšil a bývalý předseda KRS MSK Milan Fabián. Na úplný závěr 3. sjezdu delegáti přijali usnesení sjezdu a především schválili Program RSČR na léta 2017 - 2021.

Program je rozsáhlý dokument, který řeší:

- 1/ úlohu a odpovědnost státu a veřejné správy ve vztahu k seniorské populaci;
- 2/ zásadní problémy seniorské populace;
- 3/ zkvalitnění českého penzijního systému;
- 4/ zvýšení seniorské participace a spoluúčasti.

Pavel Gluc,

Předseda Krajské rady seniorů Moravskoslezského kraje

Dovolenou ve Španělsku

a dalších destinacích v Evropě „na poslední chvíli“
nebo po celý rok za mimořádně výhodných a
garantovaných podmínek sjednávejte na

rekreace@ms-seniors.cz

Stejně jako v minulých letech i v tomto roce Krajská rada seniorů Moravskoslezského kraje vyhlašuje kampaně

Hledáme nejaktivnější seniorské organizace

a

Hledáme obce-města seniorům nejprívětivější.

Obě kampaně jsou koncipovány podobně jako v minulých letech. Organizace i obce (města) představí své aktivity na jednotných formulářích, které od konce května naleznete na webových stránkách vyhlášovatele - KRS MSK. Po posouzení obsahu formulářů nezávislá komise vybere nejaktivnější a nejprívětivější subjekty. Ty pak navštíví jmenovaní zástupci krajské rady za účelem ověření zasláných údajů. Stejně jako v roce 2016 budou organizace i obce (města) rozděleny do několika kategorií.

Vyhlášení nejaktivnějších organizací i nejprívětivějších obcí a měst bude provedeno v rámci setkání seniorů a zástupců obcí a měst dne 1. října 2017 u příležitosti Mezinárodního dne seniorů, které se uskuteční v Ostravě.

Stalo se již tradicí, že Krajská rada seniorů Moravskoslezského kraje každoročně pořádá

KRAJSKÉ SPORTOVNÍ HRY

Konají se 14. 6. v Ostravě. Součástí her bude i výběr krajského družstva, které nás bude reprezentovat na červencových celostátních sportovních hrách v Plzni.

Sportovní hry jsou připraveny v osmi disciplínách, a to jak pro zdatné seniorské sportovce (kvintatlon, atletický čtyřboj, dráhové kuželky, ringo na písku a stolní tenis), tak i pro seniory, kteří se sportu věnují pouze sporadicky nebo vůbec nesportují (pétanque, ruské kuželky a minigolf). Poslední uvedené sportovní disciplíny jsou vhodné i pro handicapované sportovce.

Více informací ke sportovním aktivitám KRS MSK, propozice a formuláře přihlášek najdete na webových stránkách KRS MSK. Těšíme se na vaši účast.

KRAJSKÁ RADA SENIORŮ MSK

www.ms-seniors.cz

Sídlo: U Tiskárny 1, 702 00 Ostrava

tel: 721 515 012 E-mail: info-krs@ms-seniors.cz

Vdovský a vdovecký důchod v kostce aneb Jak postupovat po smrti partnera

Smrt manžela nebo manželky je bezesporu smutným a psychicky náročným obdobím. Pozůstali se však po ztrátě blízké osoby mohou potýkat i s finančními problémy. Okamžitou pomoc může znamenat výplata pozůstalostního důchodu. I v tomto případě ale platí určitá pravidla, která je nutno dodržet. Jak o vdovský či vdovecký důchod zažádat, kdy na něj máte nárok a jak vysoký bude? Na tyto nejčastější otázky vám odpovíme v následujícím článku.

Česká populace dle dlouhodobých statistik stárne. Český statistický úřad předpokládá, že zatímco začátkem loňského roku se podíl seniorů na celkovém počtu obyvatel pohyboval průměrně okolo 17 %, za deset let budou lidé starší 65 let tvořit ve všech krajích až čtvrtinu populace. S narůstajícím věkem obyvatel tak roste i počet osob žádajících o starobní důchod. Česká správa sociálního zabezpečení registrovala loni v září 2 389 270 starobních důchodců, což je téměř o 20 tisíc více než před rokem.

Pozůstalostní důchod poté v posledním měřeném kvartále vyplatili téměř 64 tisícům žadatelů, většinu z nich přitom tvořily ovdovělé ženy. Těch bylo téměř 5x více než ovdovělých mužů. „Ženy se dle dlouhodobých statistik dožívají vyššího věku než muži. Často se tak ocitnou v obtížné finanční situaci a po ztrátě manžela musejí převzít správu celé domácnosti. Pomoc v podobě vdovského důchodu se tak může velmi hodit,“ říká Tomáš Kunc ze společnosti Senior Safe, která seniorům nabízí právní poradenství i další služby.

Kdo má na důchod nárok?

I když by se mohlo zdát, že na výplatu peněz mají právo všichni ovdovělí, není tomu tak. Po smrti manžela či manželky má pozůstalý nárok na roční vyplácení důchodu pouze tehdy, pokud zemřelý pobíral starobní nebo invalidní důchod, či mu v době smrti nárok na invalidní nebo starobní důchod vznikl. „Nárok na výplatu důchodu vzniká také tehdy, když měla zemřelá osoba nárok na předčasný důchod nebo zemřela následkem pracovního úrazu,“ dodává advokát Jan Mandát, který klientům společnosti Senior Safe radí v oblasti práva. Další podmínkou je pak uzavření sňatku. Manželé pro přiznání vdovského či vdoveckého důchodu nemusejí žít ve společné domácnosti, nezáleží ani na délce trvání svazku. Status manželství je ale důležitý. Pozůstalostní důchod nebude přiznán druhovi nebo družce ani rozvedeným párům. Registrovaní partneři pak také dle zákona nemají na výplatu důchodu nárok, a to bez ohledu na délku trvání vztahu.

Jak dlouho je pozůstalostní důchod vyplácen?

Standardní doba, po kterou má pozůstalý po smrti svého manžela či manželky na výplatu důchodu nárok, je jeden rok. Při splnění určitých podmínek však lze pozůstalostní důchod odebírat trvale. Na trvalý důchod má právo osoba, která dosáhla důchodového věku a má nárok na starobní důchod, nebo dosáhla alespoň věku pro vdovský důchod, který je dle předpisů o 4 roky nižší než důchodový věk muže stejného data narození. „I v mladším věku pak může jedinec na trvalou výplatu pozůstalostního důchodu dosáhnout, a to v případě,

že pečuje o nezaopatřené dítě nebo rodiče žijící s ním ve společné domácnosti, popřípadě je plně invalidní,“ vysvětluje Jan Mandát. Základním předpokladem výplaty trvalého pozůstalostního důchodu je však vždy to, že jedinec zároveň splňuje podmínky pro důchod dočasný.

Jak o důchod zažádat?

I v případě, že máte na výplatu vdovského či vdoveckého důchodu nárok, není samozřejmé, že se k penězům dostanete. O důchod je totiž třeba řádně zažádat na příslušném pracovišti České správy sociálního zabezpečení. Předložit je třeba občanský průkaz či jiný doklad totožnosti, úmrtní list zesnulého a také oddací list. V případě, že zemřelá osoba, po níž výplatu důchodu žádáte, doposud nepobírala vlastní důchod, pak musíte předložit i všechny dokumenty, které se při žádosti o starobní důchod předkládají. „Dobrá zpráva je, že nárok na výplatu pozůstalostního důchodu se nepromlčuje, vyplacen tak může být třeba i pět let zpětně. Zažádat lze navíc i o obnovení výplaty pozůstalostního důchodu, a to v případě, že do dvou let od skončení předchozího nároku na jeho vyplácení žadatel splní podmínky pro získání trvalého vdovského či vdoveckého důchodu,“ upozorňuje Tomáš Kunc ze společnosti Senior Safe.

Jak se stanoví výše důchodu?

Výše pozůstalostního důchodu je tvořena dvěma složkami. Výše základní výměry činí 2 440 korun měsíčně. Procentní výměru pak tvoří 50 % starobního nebo invalidního důchodu, na který měl zemřelý v době smrti nárok. „V případě, že jedinec v době ovdovění pobírá vlastní starobní nebo invalidní důchod, pak dochází k jejich souběhu. Z toho nižšího mu tak náleží polovina procentní výměry, vyšší důchod pobírá celý,“ dodává Mandát.

Kdy nárok na výplatu pozůstalostního důchodu zanikne?

Vdovský či vdovecký důchod je vyplácen bez ohledu na další výdělečné činnosti ovdovělých. I senioři si tak mohou bez starostí přivydělávat, výše příjmu totiž při výměře pozůstalostního důchodu roli nehraje. Nárok na důchod ovšem zaniká v případě uzavření nového sňatku. Uzavření nového manželství je tak nutné do osmi dnů nahlásit České správě sociálního zabezpečení. Po opakovaném ovdovění však nárok na výplatu důchodu vzniká znovu.

Jan Mandát, Tomáš Kunc, společnost Senior Safe

O společnosti Senior Safe

Telefonická asistenční služba Senior Safe je svým zaměřením unikátní. Společnost založili mladí lidé nespokojení s prostředím a současnou situací seniorů v České republice s cílem přinést občanům starším padesáti let, kteří jsou často terčem násilí, podvodů a nekalých praktik obchodníků, bezpečnost, kvalitní služby, jednoduchost, pohodlí a dostatek informací. Společnost, která je držitelem ochranné známky, v současné době spolupracuje s osvědčenými dodavateli z různých oborů. Seniorům se snaží zprostředkovat seriózní a slušné jednání řemeslníků i odborné právní či finanční poradenství. Více na: www.seniorsafe.cz

Váš příběh

Pamětníci, vzpomínejte! Vzpomínky, které si nosíme v hlavě mají jednu nevýhodu, dokud je nenapišeme na papír nebo nevyprávíme, nemůžeme do nich nikdo nahlédnout. Je velká škoda odcházet-li do nekonečna s námi, aniž by zkušenosti, poučení i radost byly odevzdány jiným. Do jednoho příběhu se teď s námi začtěte...

Nebyli jsme svatí

Čím jsme starší, tím častěji se nám vybavují vzpomínky na mládí, k nimž patří samozřejmě i škola. Vzpomínáme na kantory, ale i na různé humorné historky, které se ve škole přihodily. V sedmé třídě jsme měli fyzikáře, který nám naháněl strach svojí nevypočitatelnou náladovostí. Nikdy jsme nevěděli s jakou náladou vejde do třídy. Jednou přišel a zářil jako sluníčko. Tehdy se nás zeptal, jestli víme, který jazyk na světě je nejkrásnější. Necháпали jsme tuto otázku v souvislosti s fyzikou. Po chvilce mlčení sám odpověděl: "No přece italština, je to lahodná a melodická řeč, nejslavnější opery jsou zpívány italsky". Patrně byl den před tím na italské opeře, která v něm ještě doznívala a zanechala výbornou náladu. Celá hodina pak plynula v pohodě. Někdy stačilo málo, aby se rozzuřil. Třeba jen hlasité smrkání. To pak zařval: "Kterej gauner tady troubí jako slon, když vykládám?"

Druhý fyzikář nás doprovázel jako třídní učitel po tři roky studií na gymnáziu (tenkrát to byla ještě jedenáctiletka). I on byl náladový. Při výkladu nové látky vyžadoval naši spolupráci a tu a tam položil otázku, jak by to či ono dopadalo, kdyby... Očekával, že se budeme hlásit se svými úvahami. Často se stávalo, že nikdo tlapku nezvedl a fyzikářova nálada klesala pod bod mrazu.

Když se hodně rozzuřil, začal svým květnatým slovníkem:

- Já tady vykládám pro lampy, bavím se tu sám se sebou, a vy chodíte do školy jen proto, že je tu ústřední topení a sranda...
- Dětičky, já vás posypu nebo vy už tady budete pologramotný...
- Ty jsi tady pro ozdobu, vod tebe jsem neslyšel klapnout hubou už vod února...
- Já vám tady letos všem pomačkám krky, že se nestačíte divit...
- Vo co tam fyzikálně jde? Ty totiž pro samý krafání zapomínáš na fyziku...
- S tebou je řeč, že je lepší s kozou tancovat...
- To povídej tomu, co žere seno, ale mně ne...
- Takhle jste si představovali přípravu na maturitu, vy rošťáci mizerný. Maturita není taková krafanice...
- Máte řečí jak vopice a práce nikde..."

Samozřejmě, že jeho zloba vyvrcholila sázením kulí, které naštestí do klasifikace nepočítal. Svými humornými průpovídkami dokázal obohatit i výklad: "Atomový reaktor je domeček, v tom domečku dva stolečky. Na jednom je mistička a v ní uran 235 a na druhém mistička s plutoniem. Mezi nima je kadmiová tyč." Na můj dotaz, podle čeho určují geologové stáří hornin, odpověděl: "Když tam jsou uranové atomy, tak se dá spočítat, jak ta vopičárna tam dlouho leží."

Mohla bych pokračovat dál. Mám (a nejen já) celý slovníček těchto nezapomenutelných výroků, některé byly

ještě drsnější. I přesto všechno jsme měli fyzikáře rádi, byl to výborný kantor. Při našem pomaturitním setkání po deseti letech jsme mu předčítali jeho průpovídky a on se jen smál a říkal, že mu tohle čtou všude, a že už si ani nepamatuje co všechno říkal.

V naší třídě byla občas snaha něčím učitele oblafnout. Obětí se stala dějepisárka. Probírali jsme zrovna Petra Chelčického, když se spolužák Honza s výrazným hereckým talentem během výkladu přihlásil s tím, že ho zaujal v nějakém časopise článek o různých sektách té doby, z nichž jedna měla název "termonukleární". Řekl to s tak vážnou tváří, že o pravdivosti jeho slov nebylo pochyb. Dějepisárka se zatvářila udiveně a odpověděla, že o ničem takovém neví a že je to nějaké divné, kde by se v té době vzal název termonukleární. Honza se toho chytil a zareagoval. "Já jsem byl také udivený názvem termonukleární. Co by lidi tenkrát k tomu vedlo a kde by k tomu přišli, vždyť neměli ani ponětí o atomech. Ale fakt, v tom časopise to bylo. Kdybych si jen vzpomněl co to bylo za časopis." Termonukleární sekta, opakovala dějepisárka a nevěřicně krčila rameny, Honza na to: "Já tomu taky nechtěl věřit, byl jsem z toho pař, když jsem to četl. Jestli ten časopis najdu, tak vám ho přinesu, abyste si to mohla přečíst". Celý jeho projev byl tak přesvědčivý a pokračoval by dál, ale učitelka ho nakonec přerušila slovy, že náhody jsou někdy neuvěřitelné.

Při jedné hodině zeměpisu jsem se předvedla i já. Zeměpisář řekl, že bude napřed vykládat a koncem hodiny někoho vyzkouší. Probírali jsme tehdy průmysl na Slovensku, a kantor se mimo jiné zmínil jednou větou o výrobě kyseliny octové. Jednou z maturitních otázek z chemie byly organické kyseliny, a tak jsem dostala bleskový nápad. Přihlásila jsem se a rozpovídala podrobně o výrobě kyseliny octové. Vzala jsem to pěkně ze široka, popsala technologii a chemickou reakci včetně vzorců. Mluvila jsem živelně a učitel se do mého projevu se zájmem zaposlouchal. Najednou zazvonilo a někdo v zadní lavici zvolal "hurá!". Kantorovi to došlo a řekl s úsměvem: "Tak to byla pěkná lest. Počkejte, příští hodinu vám to bohatě vynahradím", a vynahradil - zkoušel celou hodinu.

Na školní příhody ráda vzpomínám, ale také je ráda čtu. Kdo napíše další?

Jana Haasová

▲ Školní léta vám připomene expozice Obecné školy v prostorách bývalého kozlovického fojtství v obci Kozlovice. Byla inspirována skutečností, že právě v těchto místech, v původní dřevěné chalupě, byla v roce 1785 otevřena tzv. triviální škola s výukou třech základních vyučovacích předmětů: psaní, počítání a náboženství.

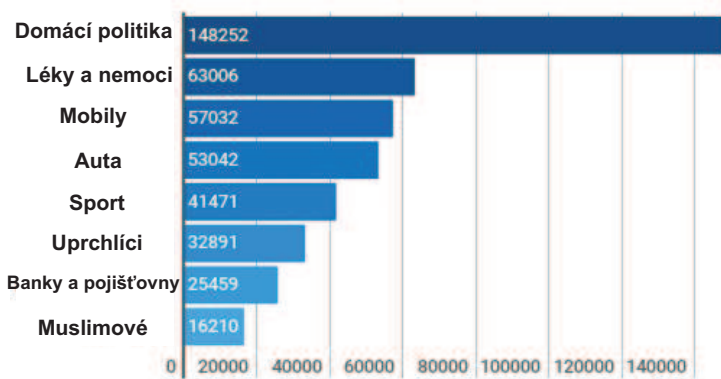

Nemoci zajímají Čechy více než sport

Ženeme se do záhuby (?) aneb Sám sobě doktorem. Tak by se dala nazvat éra, která už nějakou dobu probíhá. Lékaři z toho nijak nadšení nejsou, protože na ně pacienti často hovoří „googlovsky“. Myslí si, že už dávno vědí, co jim je, protože to našli na internetu a v nemálo případech dokonce věří, že mají chorobu tak vzácnou, že jí trpí třeba jeden z milionu. Do určité míry snad, ale ty bezesné noci, kdy studenti medicíny šprtali „anču“ měly svůj důvod. Je ale lepší, nechat doktory dělat svoji práci (i když třeba s malým dozorem).

Z této situace těží i farmaceutické společnosti. Zatímco dříve jsme v televizi sledovali reklamy na práci prášek nebo dámské hygienické potřeby, dnes tuto sféru ovládají právě léky a lékárny. Člověka by z toho až rozbolela hlava. A to by chtělo prášek, že? No a jste lapeni... Téma chorob a medikamentů ovládá internet více než například sport nebo nabídka bank a pojišťoven a v celkovém měřítku témat je hned na druhém místě. Profíci z Yeseter.com posbírali data, která to potvrzují, a nejen to.

Srovnání komunikace

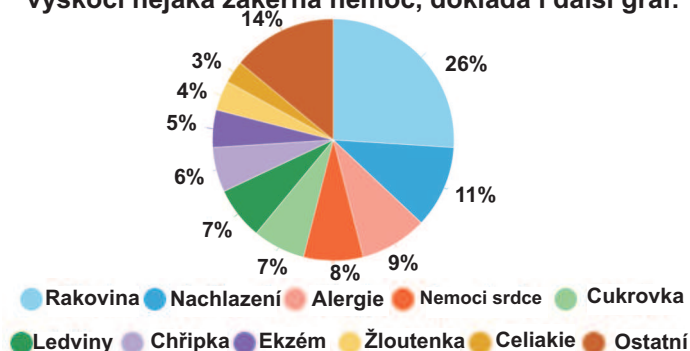

Chorobná posedlost chorobami?

Jak graf naznačuje, je oblast nemocí a léků opravdu velkým tématem. Znamená to snad, že jsme národem hypochondrů? Nemáme co lepšího na práci, než zkoumat každé zakašlání nebo pupínek? Skoro to tak vypadá, ale s velkou pravděpodobností to vůbec nevzešlo z našich hlav. Vzhledem k tomu, že většina nemocí je údajně psychosomatických, tak pod tlakem farmaceutických společností prostě není divu, že podléháme.

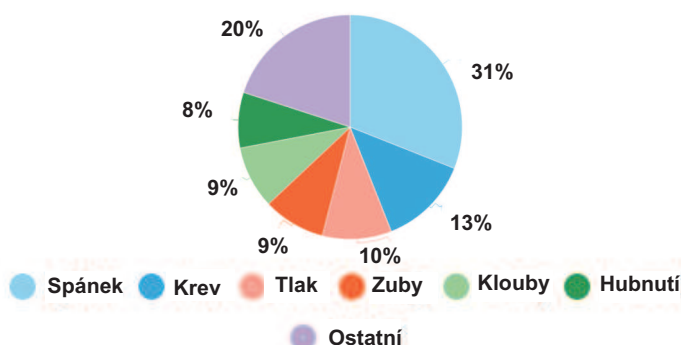
Graf jen potvrzuje éru „sám sobě doktorem“. Nejprve zjišťujeme, co nás to vlastně bolí, poté pro co si máme běžet do lékárny a nakonec si ještě své symptomy dosadíme do rovnice, z níž vyleze nějaká ta choroba. Je to trochu přehnané tvrzení, ale opravdu jen trochu.

To, že jsme svíráni strachem, kdy na nás vyskočí nějaká zákeřná nemoc, dokládá i další graf.

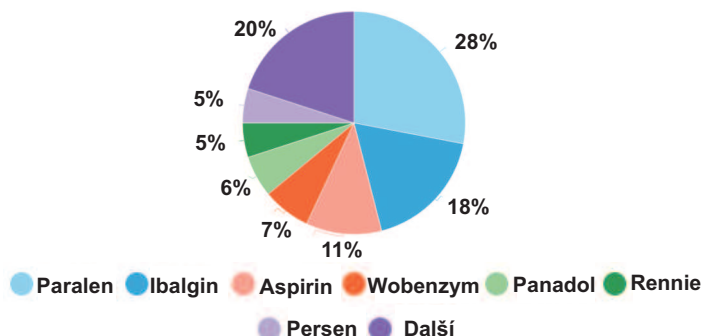
Některé nemoci ve statistice opravdu nejsou k smíchu a je více než důležité být o nich informován. Pokud se zajímáte o to, jak jim předejít nebo pomoci druhým, je to správné a rozumné, jen nesklozujete ke "googlení" toho, jakou byste tak asi mohl(a) mít rakovinu. Není nic nezdравějšího, než takové chování a pakliže rakovina souvisí s psychickým stavem člověka (jakože bezesporu alespoň okrajově souvisí, jako každá nemoc), tak si to příště raději dvakrát rozmyslete. Vzhledem k mediální masáži to není jednoduché, ale nepodléhat strachu je jedním z receptů na šťastný život (nejen bez nemocí).

Nejdiskutovanější zdravotní obtíže českých internetových brouzdačů je spánek.

Už jen kdybychom měli doplňovat všechny vitamíny v dostatečném množství plus nějaká ta prevence, detoxikace, posílení imunity, tak potvrzeno a sečteno nám to vyjde na takových minimálně 20 tabletek denně (některé se totiž berou třeba i po pěti, to to potom lítá). Skoro se člověku dělá špatně už jen při té představě, a to jsme ještě nevyšlovali cenu. „Mezi nejprodávanější typy léků patří kapky do nosu, pastilky proti kašli a prášky na bolest hlavy,“ hodnotí David Folprecht ze Srovname.cz.

Pilulky na všechno

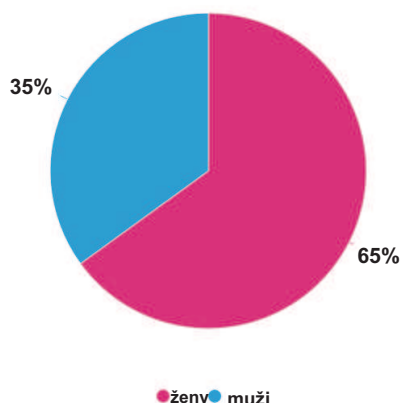

Čtvrtou příčku v grafu obsadil Wobenzym. Tento „lék“ je kapitola sama o sobě. Údajně se jedná o doplněk, jež posiluje imunitu, zvyšuje účinnost jiných léků, a kdybychom tu měli vypsát opravdu vše, tak je to vlastně takový zázrak. Někdo ale tvrdí, že je to jen hodně drahé placebo. Kde je pravda asi nezjistíme, ale než zbaštíte vše, co vám napovídají v televizi, doporučujeme si udělat na léky (jako na vše ostatní) vlastní obrázek dle zkušeností a odezvy vlastního těla.

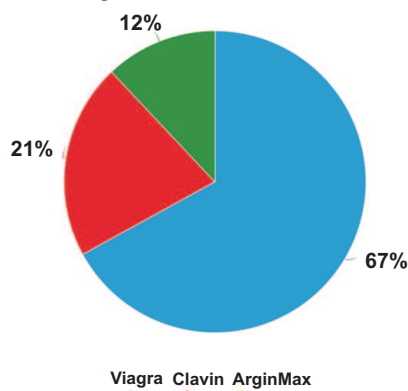
Když už jsme se ale dotkli tématu placebo, je dokázáno, že placebo léčí. Když vynecháme erudovaný psychosomatický důvod, tak laicky řečeno - mozek dokáže zblbnout tělo tak, aby si myslelo, že je nemocné, takže klíčem ke zdraví je zblbnout mozek ... ➔

A co by to bylo za statistiky, kdybychom neuvedli srovnání ženy vs. muži. Kdo o lécích více diskutuje?

Než se ale ženy urazí a pánové je začnou popichovat, dovolte nám malou poznámku. Zatímco dámy řeší, jak se zbavit své pověstné bolesti hlavy nebo jak pomoci svým dětem, pánové řeší úplně jiné věci... Řeč je o přípravcích na zlepšení sexuální kondice. A které pány zajímají nejvíce, vidíte hned v dalším grafu.

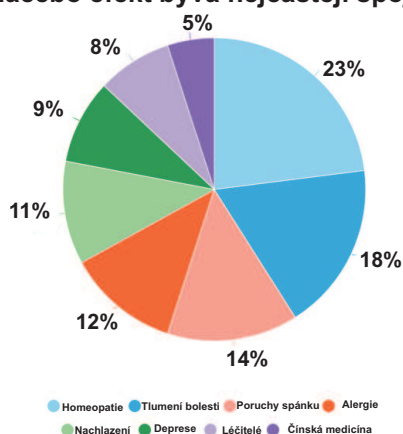

Pokud jste dočetli až sem, je ve vašem těle zdravý duch, a to je základ. Pamatujte, že nikdo nerozumí vašemu tělu tak jako vy, ale v diagnostice dejte přednost lékařům. Z nemoci a hlavně léků se stal gigantický byznys a je jen na vás, zda se v něm stanete loutkou nebo ne.

Tak buďte zdraví!

Ondřej Hampl, Managing Partner

Placebo efekt bývá nejčastěji spojován

Tu superschopnost samoléčby máme v sobě téměř všichni, ale neumíme se na ni spoléhat. Placebo nám pomáhá naši superschopnost použít, aniž bychom si připouštěli, že ji máme. To dává smysl, že?

Broukoviště v Zoo Ostrava se stalo Dřevěnou stavbou roku

Interaktivní koutek s obřími modely vzácných brouků získal ve své kategorii nejvíce hlasů veřejnosti a stal se Dřevěnou stavbou roku 2017! Anketu už posedmé vyhlásila Nadace dřevo pro život. Poděkování patří všem, kteří Broukovišti v ostravské zoo dali svůj hlas! Zástupci Zoo Ostrava převzali od Nadace dřevo pro život unikátní diplom z dubového dřeva a poukaz na 10 000 Kč.

jsou ještěrky, slepýši či ptáci. Koutek je tvořen dřevěnými modely pěti druhů vzácných brouků v nadživotní velikosti:

Broukoviště v areálu ostravské zoo představuje malým i velkým návštěvníkům, jaký význam má mrtvé dřevo pro život nepřeberného množství živočichů, a to nejen brouků a dalších druhů bezobratlých, ale také drobných obratlovců, jako

páchníka hnědého, krasce dubového, lesáka rumělkového, nosorožníka kapucínka a roháče velkého. Jedná se o nejhroženější brouky ČR. Vezměte vnučata a vypravte se na ně podívat.

Komentované krmení a setkání u vybraných druhů zvířat

Většina probíhá každý den, u medvědů a hulmanů v expozici Čitván dokonce 3x denně. Naopak u některých druhů, které mají mezi jednotlivými krmeními delší interval jen v určité dny v týdnu.

KAŽDÝ DEN:

9:30 pandy (za pěkného počasí)
10:45 medvědi a hulmani (za pěkného počasí)
13:00-14:30 trénink slonů
14:00 hroši
14:15 šelmy (mimo PO a PÁ)
14:45 medvědi a hulmani (za pěkného počasí)
15:00 velbloudi (za pěkného počasí)
17:45 medvědi a hulmani (za pěkného počasí)

POUZE VYBRANÉ DNY:

13:30 žralůvci (SO a NE)
13:30 krokodýli (ST)

Setkání může být z nenadálých provozních či veterinárních důvodů zrušeno.

Otevírací doba denně: duben - srpen 9:00 - 19:00 hod.

Více informací na <http://www.zoo-ostrava.cz>

Paměť ostravských domů - Obytný dům Felixe Neumanna, Českobratrská 1229/13

Procházíme svým domovským obvodem a díváme se... Díváme se a uvědomujeme si, že i Ostrava, přestože ve srovnání s dalšími, třeba počtem obyvatel nebo délkou historie souměřitelnými městy postrádá v oblasti architektury četnost a sílu tradičních slohů. Při bližším pohledu se přesvědčíme, že přece jen...

V době prudkého růstu města na přelomu 19. a 20. století se budovalo nejen bydlení pro příchozí pracovní síly. V Moravské Ostravě si také elita spojená s průmyslovým a finančním podnikáním, vysocí úředníci, právníci, obchodníci, lékaři a muži řídící politiku města stavěli honosné soukromé vily nebo nájemní domy, které přinášely další zisky. Takové byly často vizitkou jejich společenského postavení.

V Ostravě působil od devadesátých let 19. století architekt a stavební podnikatel Felix Neumann (1860-1942). Jako „Civilarchitekt“ a „Baumeister“ si v roce 1890 založil vlastní projekční kancelář, kde našli práci také další schopní architekti, např. Viktor Sonnenschein, Adolf Dočkal ad. Šéf pocházel z bohaté židovské rodiny Neumannů, kteří provozovali v Radvanicích pivovar spojený s pivnicí; totiž už Felixovi prarodiče obchodovali s alkoholem z vlastní palírny, v obci založili pivovar a měli hostinec. Otec přidal pivnici a hotel na Hlavním (dnes Masarykově) náměstí v Moravské Ostravě.

klientely (!) - takto připomeňme alespoň Německý dům, komponovaný v duchu severské/saské renesance, na dnešním Prokešově náměstí (stržen v roce 1945). Jeho domy našly místo na náměstích a hlavních komunikacích Moravské Ostravy, další se staly součástí urbanistického rozvrhu Přívozu. Zřejmě i kvůli přetlaku práce zůstal bez rodiny a naopak díky zakázkám pro německé prominenty jej minuly i ostravské židovské transporty. Zemřel v Ostravě uprostřed druhé světové války.

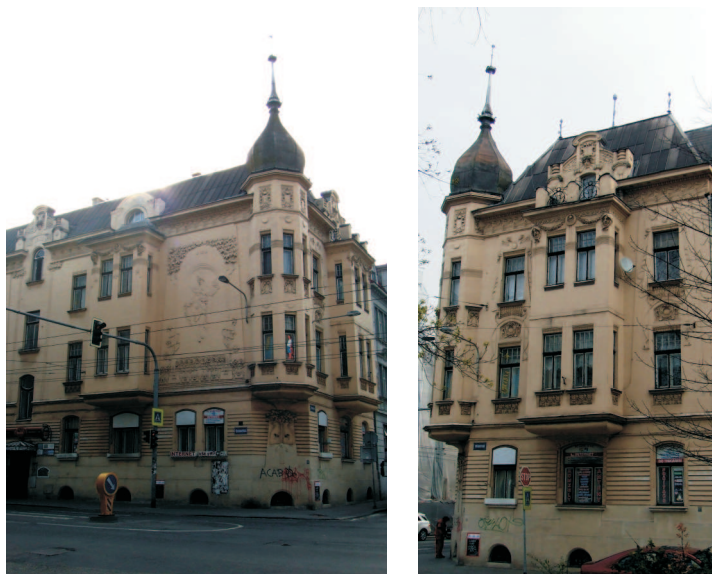

Detail florální výzdoby a maskaronů-dívčích hlav na arkýři a štítovém nástavci, stav r. 2017

Často se jeho tvorba hodnotí jako eklektická; zároveň bychom museli připomenout jeho dobrou orientaci a obratnost nejen v získávání zakázek, ale také ve schopnosti tvořit stylové celky. Ovládal skladbu historizujících slohů, stejně jako se orientoval v soudobé vídeňské, mnichovské nebo pařížské architektonické mluvě. Na módní vlně secesního tvarosloví se nese mj. i jeho vlastní třípodlažní dům na nároží ulic Českobratrské (dříve Alžbětiny) a Přívozké z roku 1902.

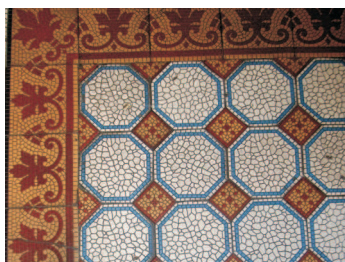

Figurální reliéf na průčelí do Českobratrské ulice a původní vstupní dveře do bytu, stav r. 2017

Dům F. Neumanna, nároží ulic Českobratrská a Přívozká, stav r. 2017

Třetí generace Neumannů pokračovala v osobě prvního syna v dřívějším podnikání, další syn se vydal na dráhu právnickou a Felix vystudoval Německou vyšší státní reálku v Opavě a pokračoval na vídeňské technice (1876-1883). Tam a posléze na cestách, včetně pobytu v Berlíně, získal dobrý přehled o dobových trendech v architektuře. Vnímal a ve vlastních projektech využíval historismy stejně jako modernismy art nouveau. Mnoho mu dal nepochybně jeho vídeňský učitel, architekt Wilhelm Stiassny, jehož projekty si vyžádaly židovské obce v různých českých a moravských městech. (Byl autorem dnes již neexistující tzv. Jubilejní synagogy na Královských Vinohradech nebo největší, dosud funkční Maurské synagogy v Jeruzalémské ulici na pražském Starém městě; židovské svatyně projektoval pro Čáslav nebo Jablonec n. Nisou.) Pro bohatou židovskou klientelu pracoval i Felix Neumann, zakázky získával rovněž od ryze německé

**Původní dlažba na
mezipatrové podestě**

Až téměř koketně vysazené arkýře na nároží i na obou průčelích jsou opleteny rostlinným dekorem, který v daleko zahuštěnější podobě působí na původních plánech ještě lehce historizujícím dojmem. V realizaci je posunut do čistší formy dle pařížské nebo vídeňské florální zdobnosti.

Část světlé omítky na fasádě do Českobratrské ulice se dokonce proměnila ve štukový reliéfní obraz s tančící dívčí postavou. Architekt a zároveň majitel se určitě sám cítil příjemně i v interiérech domu; ještě dnes tam najdete - vydáte-li se do pizzerie Caruso - zbytky dobře provedeného řemesla na zábradlí ve schodištním prostoru, na dlažbě, na plastických detailech ve výzdobě stěn nebo zpracování dveří. Nakonec zůstane jen povzdech a otázka, proč se dům neošetřil a nerehabilitoval do své původní podoby.

Marie Šťastná

— ZAJÍMAVOSTI

Vítání ptačího zpěvu zahájilo turistickou sezónu na naučné stezce Beskydské nebe na Horečkách

Postarali se o to sami ptačí obyvatelé Horeček, lokality na pomezí Frenštátu a Trojanovic. Václav Tomášek a Róbert Špilák do odchytových sítí rozmístěných v lese postupně lapili pestrou kolekci ptáků. Přimo

Velké pozornosti se těšil také hmyzí hotel, který je novým expozičním prvkem na naučné stezce Beskydské nebe. Vedle hmyzího hotelu je novým prvkem na stezce také krásně vyřezávaný Keltský kalendář stromů z dílny řezbáře Radka Zdražila.

Foto: Zuzana Kalinová

před zraky návštěvníků okroužkovali sýkorku - uhelníčka, brhlíka lesního, červenku obecnou, strakapouda velkého a dlaska tlustozobého.

Lidé neskrývali nadšení, ale opravdovým vrcholem bylo, když z plátěného transportního váčku vytáhli samce datla černého. A víte, že datel černý byl Českou společností ornitologickou vyhlášen ptákem roku 2017?

V Bohumíně chystají novinky pro turisty

Turisté v Bohumíně a okolí se letos dočkají hned několika zajímavých novinek. V rámci česko-polského projektu nazvaného „Odra a Olše blíže turistům i obyvatelům pohraničí“ přibudou nové lávky pro pěší a cyklisty, naučné stezky, rozhledna i cykloboxy pro úschovu kol nebo zavazadel. Projekt přijde na 13 mil. Kč, Evropský fond pro regionální rozvoj přispěje částkou 11,5 mil. korun. Kromě Bohumína se do něj zapojí i Šilheřovice a polské Krzyżanowice.

První část projektu cílí na chráněné Hraniční meandry Odry, a to jak na české, tak na polské straně. Na polské straně meandrů se přitom chystá další novinka. A to nová vyhlídková věž, která nabídne pohled na meandry z ptačí perspektivy. Dosud se turisté mohli kochat krásou meandrů díky naučným stezkám jen při pěší procházce nebo při projíždce v lodích z hladiny řeky. Letos se jim však možnosti ještě rozšíří. Rozhledna vyrostne v těsné blízkosti řeky a z výšky 27 metrů uvidí návštěvníci meandry jako na dlani. Budovat ji bude polská strana.

Rozhledna - vizualizace

Ani členové Klubu vojenské historie Bohumín, kteří spravují Pěchotní srub - památkově chráněný objekt, v zimě nezaháleli a připravili pro letošní sezónu opět řadu novinek. Ročně bunkr navštíví téměř dva tisíce lidí. V pěchotním srubu Na Trati ve Starém Bohumíně, který stojí v těsné blízkosti dálničního sjezdu, už také začala nová sezóna.

„Největší změnou prošla střelecká sekce na pravé straně objektu. V místnosti pro protitankový kanon přibyla replika náhradní hlavně, do kulometné místnosti se nám podařilo získat originální muniční schránky pro těžké kulomety. Další novinkou jsou repliky zalomených dalekohledů u těžkých kulometů a motorgenerátor pro pohon zemního telegrafu,“ láká k návštěvě Martin Hejda z bohumínského klubu vojenské historie.

Památkově chráněný objekt si i letos mohou zájemci prohlédnout každý víkend. Muzeum pěchotního srubu bude mít letos otevřeno od dubna do konce září. Přístupné bude veřejnosti vždy o víkendech a státních svátcích od 14 do 18 hod. Naposledy se bunkr otevře ještě v sobotu 28. října, v Den vzniku samostatného československého státu. Prohlídky trvají hodinu. Na individuálních prohlídkách mimo oficiální otevírací dobu se lze domluvit tel. minimálně tři dny předem na tel. číslech 604148470 a 732450251.

Být čtenářům kamarád

Často s autory knih hovoříme o tom, jak čtenáři kladně přijímají jejich díla, dáváme prostor tomu, co se jim v nich líbí, a námitkám, výtkám se někdy vyhýbáme.

Tento rozhovor má záměr být v tomto směru trochu jiný. Zpovídala jsem spisovatele Antonína Szkanderu (žije ve Frýdku-Místku), který nedávno vydal sedmou knížku povídek s názvem "Některé vlaky se nevracejí". Předcházejí jí tituly: Trhněte si ploutví! (2004), Na rybách je lépe než na světě (2006), Čtení na háčku (2007), Neučte kapra plavat! (2009), Když ticho mluví (2011) a Zakázané léto (2014).

Když ti vyšla první knížka nazvaná Trhněte si ploutví!, prý jsi slyšel nepříjemnou výtku: Mimo ryb, vody a smíchu nevidíš nic!

"Někteří tvrdili, že moje příběhy jsou nějak až moc izolované od ostatního života, jakoby kromě vody, ryb a úsměvů už neexistovalo nic. Chybělo jim, že ten můj rybář s někým, někde a v nějakém prostředí žije, má nejen radosti, ale i starosti, problémy. Všechno, o čem jsem psal, bylo jaksi ve vzduchoprázdnu. Krutá, ale pravdivá kritika! Navíc ty povídky byly jednoduché, přímočaré, kusé, ploché. Tato varovná slova mě děsila nejvíce a zejména proto, že mi je připomínal člověk, který mě přivedl k psaní. Doufám, že mě v dalších knížkách mile překvapíš..., říkal. S tímto strašákem se musím vypořádat, nesmím svého učitele zklamat..., říkal jsem si. Neboli jinak řečeno, psát o opravdovém životě, nic z něho nevytrhávat, neeliminovat. Vidět nejen člověka, vodu, to, že mám rád smích, ale i jeho místo v životě, neopomíjet i skutečnost, že se mnohdy zamračí, je i smutný. Vzal jsem si výtky až tak k srdci, že v několika dalších povídkách jsem se dostal do úplně opačného extrému - ryby se staly pro příběh jen kulisou, něčím okrajovým, skoro zbytečným."

Prozradil jsi mi, že čtenáři později konstatovali, že tvoje povídky, počínaje třetí a čtvrtou knížkou, se úplně mění jak svou stavbou, tak i jazykem. A přicházejí s novými „kritickými“ připomínkami. Jedna zní: Už nejsou přímočaré jako slogan!

"Už si zvykli na jednoduchost a najednou ji nenacházejí. Přesto, že mi tento postup zprvu jedni vytýkali, jiným teď najednou chybí. Dá se s tím z mé strany něco dělat? Zřejmě ne, už jsem se změnil. Zjišťuji, že stále častěji při psaní upouštím od pouhých postřehů, momentek, střípků ze života a nabízím závažnější a zejména spleťtější témata. Trochu jsem dospěl a vidím svět pojednou méně útržkovitý, celistvější. Prostě asi tak, jaký opravdu je. Zdá se mi, že je to správné, že ta provázanost postřehů se životem může povídkám jen prospět. Vždyť takový už je život, je čím dál tím více složitější a tomu musím odpovídat i zasazení příběhu do prostoru a času. Jedni v tomto případě říkají - ztrácíte nás, druhí - vítáme u vás tuto změnu. V prvním případě některé čtenáře ztrácím, ve druhém získávám."

Druhá výtku: Proč už to není jen smích, vtip, anekdota!?

Někteří čtenáři vítají, že v povídkách už není jen smích, ale i vážné slovo, smutek, že jsou obě strany v rovnováze, není vytržená část na úkor celku. Jiným to naopak vadí. Proč se to u mě stává? Je to snad trochu věkem, ale nejenom tím.

Nedá se říci, že v prvních dvou knížkách se tyto protipóly v povídkách neobjevovaly, ale možná trochu jinak, třeba byly ne dost přesvědčivě podávány. Nelze zřejmě vytrhnout ze života smích, vypreparovat jej, oddělit od zbytku dění, on tam přece patří i smutek, vzlyk, zamračené čelo a tyto prvky se mi stále častěji přimíchávají do povídek. Vždyť bez smutku není ani smích. Té dialektiky se člověk nezbaví, i kdyby chtěl. Je to tak normální. Plně jsem si také uvědomil, že smích a smutek jsou vždy vedle sebe, v určitém pevném vztahu, symbióze, nikdy neexistuje jen jeden z těchto prvků samostatně, izolovaně. Život dýchá tak, že je nelze od sebe oddělit. Proto se omlouvám těm čtenářům, kteří by raději viděli jen legraci. Mně se prostě dnes už nedaří izolovat ji ze života. Současně se omlouvám i druhé straně, která preferuje jen smutek. Zjistil jsem, že to dost dobře nejde. Změnil jsem se, změnily se i moje povídky. Snad si i ony najdou cestu ke čtenářům, snad se znovu budou líbit a pomáhat lidem žít. Snad se budou i dobře číst."

Věřím, že ano. Je tu ovšem třetí výtku: Nutíš nás myslet!

"Když jsem poprvé slyšel tato slova, zarazil jsem se. Uvědomil jsem si, že mnozí to myslí vážně, že je ztrácím. Nicméně když jsem se nad problémem zamyslel, připustil jsem, že zřejmě jiné cesty není. Takový už jsem, tak myslím, tak zasazuji věci do prostoru i času. Cítím, že by neměly žít izolovaně, samostatně, vytržené ze souvislostí. A s tím souvisí někdy i složitost vztahů, problémů, které se snažím lidem zprostředkovat a jsem i složitější ve vyjadřování. Navíc jsou i rozsahem delší. Dát je do nějakého srozumitelného rámce nelze vždy na jedné straně rukopisu. Čtenáři mají pravdu, že se s tímto postupem v prvních dvou knížkách nesetkávali. I z tohoto důvodu se jim omlouvám."

Čtvrtá výtku s podezřením: Píšeš ty povídky ještě ty? V podstatě shrnuje všechny předchozí námitky, k nimž prý tvoji čtenáři dospěli...

"Mnozí čtenáři si prostě myslí, že jsem se tak moc změnil, nebo dokonce, že to snad nejsem já, kdo je píše. No, moje odpověď je prostá: Já - kdo psal první dvě knížky, je opravdu člověk poněkud jiný, než já - kdo napsal dalších pět. Člověk se vyvíjí, i já jsem urazil dlouhou cestu, plnou změn. Mějte proto se mnou trpělivost, moji čtenáři."

Z předešlého povídání se mi jeví, že čtenáři tě svým způsobem formují.

"Nejenom! Musím dodat, že bez svých čtenářů bych nenapsal nic, oni mi nabízejí ty krásné myšlenky, které se snažím ztvárnit. Zpracovávám výhradně jejich náměty."

Kam až chceš dospět v tom dialogu se čtenáři?

"I přes tyto změny v mých povídkách, o kterých jsme hovořili, mi stále jde o totéž: přicházet za čtenářem se skutečným životem, se slovem prostým, ale i blízkým

zároveň, s takovým, které mu pomůže i potěší zároveň. Jen tak s ním mohu strávit volné chvíle jako s kamarádem. Pustí mě k sobě, svěří se mi se svými starostmi i radostmi. Nejkrásnější je, když mi čtenář řekne: Ano, to znám. Takový je život. Vidím se v té vaší postavě, poznávám se..."

Dovolím si ještě dodat, že vše výše uvedeno mi svěřil autor, který se rád usmívá a tuším, že někdy i dobrácky potutelně, ovšem s láskou v srdci, jejíž odraz je ve všech jeho knížkách.

Text a foto: Eva Kotarbová

Systematicky a důsledně

V prosincovém rozhovoru pro SeniorTip připomněl primátor města Ostravy, Ing. Tomáš Macura, MBA, založení Rady seniorů Statutárního města Ostravy jako jeden z kroků jak poznat potřeby seniorů a hledat způsoby jejich řešení. V tomto duchu se nesou i další letošní jednání této rady. Pozornost byla věnována vyhodnocení výstupů z předchozích jednání, v nichž zástupci Koordinačního centra Ostrava (KCSO) upozorňovali mj. na nepříznivou situaci v počtu, rozmístění a fungování veřejných toalet ve městě. Po provedené analýze a hodnocení současného stavu orgány města vytipovaly 26 lokalit, v nichž by mohly/měly být umístěny veřejné WC. Řešení zde pokračuje dalšími nutnými kroky (stanoviska kompetentních orgánů).

Obdobně pokročilo řešení fyzické přístupnosti hřbitovů ve městě. Realizace závěrů z analýzy jsou v kompetenci jednotlivých městských obvodů jako správců hřbitovů. Otevřenou otázkou zůstává řešení hřbitovů pro největší obvody Ostrava-Jih a Ostrava-Poruba.

V další části jednání KCSO vzneslo návrh jmenovat svého zástupce do hodnotící komise ankety „Senior roku“. Zástupcem v komisi byla jmenována Ing. L. Holubová. Dalším bodem jednání byla diskuse o návrhu KCSO finančně zvýhodnit seniory při výběru poplatků za komunální odpad. Představitelé města upozornili na širší souvislosti této otázky: čeká se na novelu zákona o odpadech a její finanční dopady na město, dále jde o aktivnější přístup občanů (zvýšení míry třídění odpadů a s tím související snížení nákladů) a stanoviska okolních měst (společné, resp. alespoň koordinované řešení by přineslo významné úspory). K tématu se Rada seniorů vrátí na některém z příštích jednání.

Senioři také informovali o ohlasu na rozhodnutí orgánů města zavést bezplatnou MHD v Ostravě od 65 let věku. Podle sdělení Dopravního podniku Ostrava si tuto ODISku během prvního roku její platnosti pořídilo celkem 21 433 osob, což je mnohem více než je obyvatel této věkové skupiny ve městě i v celém okrese Ostrava-město. Zřejmě si tuto kartu pořídilo i mnoho lidí z dalších míst (např. Petřvald, Rychvald, Bohumín, Hlučín). KCSO konstatuje, že toto opatření se setkalo s vysoce pozitivní odezvou a všem zainteresovaným orgánům a institucím je třeba vyslovit dík za tento krok.

Příští jednání Rady seniorů SMO se uskuteční v polovině června t. r.; program se připravuje.

RNDr. Jiří Kovář,
Místopředseda KCSO a člen Rady seniorů SMO

KOMUNITNÍ PLÁNOVÁNÍ
SOCIÁLNÍCH SLUŽEB
OSTRAVA

Pozvánka na akci **Lidé lidem 2017 - přehlídku sociálních služeb a souvisejících aktivit**, kterou pořádá Statutární město Ostrava pod záštitou náměstka primátora Michala Mariánka. Již desátý ročník se koná ve čtvrtek **22. června od 9 do 16.00 hod.** na Masarykově náměstí v Ostravě.

Opět se na něm představí netradiční formou organizace, které ve městě poskytují sociální služby a související aktivity. Poskytovatelé sociálních služeb a souvisejících aktivit se budou prezentovat v samostatných stáncích, na podiu bude průběžně probíhat moderovaný kulturní program v podání uživatelů sociálních služeb a souvisejících aktivit. Připraveny budou různé interaktivní dílny a workshopy zaměřené na typické terapeutické činnosti jednotlivých poskytovatelů.

SENIOR DOPRAVA, nová služba pro havířovské seniory

V Havířově začala fungovat nová zdravotně-sociální služba - **SENIOR DOPRAVA**.

Obyvatelům města Havířov ji zajišťuje Oblastní spolek ČČK Karviná. Osobní přepravu mohou osoby starší 75 let využít pro návštěvu zdravotnických zařízení, zdravotních pojišťoven nebo úřadů státní správy či samosprávy.

Služba je určena především pro seniory, kteří potřebují odvoz a doprovod k lékaři, nemají nárok na sanitní vozidlo, mají daleko na autobusovou zastávku a pro ty, kteří se bojí či nezvládají cestovat MHD.

K využití služby je potřeba zakoupit si permanentku na jednotlivé jízdy. Permanentku je možno zakoupit přímo u řidiče nebo v kancelářích Úřadu Oblastního spolku ČČK Karviná. Každá jednotlivá jízda stojí 20 Kč. V případě, že osoba potřebuje doprovod, jeden doprovod má jízdu zdarma. Maximálně je možné vybrat 6 jízd měsíčně v jednom směru.

Senior dopravu je možno využít v pracovní dny od 7 - 15 hodin. Objednávky a informace získáte na telefonním čísle 607 752 550. Senior dopravu finančně podpořilo město Havířov částkou přesahující 350 000 korun.

Koordinační centrum seniorů Ostrava

Pokud chcete být informováni o záležitostech prospěšných pro život seniorů, přidejte se k nám. Schůzky se konají jedenkrát měsíčně v 9:00 hodin na adrese: Na Jízdárně 18 (za Krajským úřadem), Moravská Ostrava.

Schůzky v roce 2017:

28. 6.; 20. 9.

Kontakt: Ing. Jaroslav Feix,
předseda KCS Ostrava
Telefon: 606 411 643

Vyzýváme další seniorské kluby a organizace k zapojení do seniorského hnutí. Přidejte se k nám a pojďte spolu s námi spoluvytvářet město přátelské seniorům.

Kaple v Nových Dvorech u Bílovce se letos dočká změny k lepšímu

Kapli sv. Martina v Nových Dvorech u Bílovce, která byla postavena začátkem 20. století, čeká rekonstrukce v hodnotě zhruba 730 tisíc korun, z toho 250 tisíc korun bude uhrazeno z Česko-německého fondu budoucnosti a částkou 70 000 korun přispělo také partnerské město Bad Neustadt. Největší část do obnovy kaple investuje město Bílovec.

„Kaple v Nových Dvorech už nutně potřebovala opravu, v současné době je ve velmi špatném technickém stavu,“ říká starosta města Pavel Mrva a dodává, že rekonstrukce je pro občany této místní části města o to významnější, že se v kapli od května do listopadu konají jednou v měsíci pravidelné nedělní mše. Díky rekonstrukci získá kaple mimo jiné statické zabezpečení, nový krov a krytinu střechy, odstraněny budou nevhodné cementové omítky v interiéru, přibudou nová okna, dlažba a další. Rekonstrukce proběhne ve dvou etapách. První, během níž bude opravena střecha včetně krovu a vyztuženo zdivo, začne už na jaře letošního roku. Druhá etapa rekonstrukce se uskuteční v roce 2018.

„Těšíme se, až bude kaple opravena. Žije nás tady jen něco málo přes dvacet lidí, ale když je mše nebo pouť na sv.

Martina, kterému je naše kaplička zasvěcena, bývá zde úplně plno, přicházejí i občané z okolních obcí Lukavce, Bravinného,“ říká Marie Seligová, která se už 6 let stará o úklid a výzdobu kaple. „V posledních letech už nemůžeme používat ani zvonici, je v chatrném stavu. Chybí nám to, kdysi jsme pravidelně zvoněním věřící svolávali na mši nebo zazvonili, když někdo zemřel.

Kapli postavili naši předci, aby se měli kde scházet, a my chceme tento odkaz zachovat. U kaple se ale často zastaví ze zvědavosti i další lidé, nejčastěji cyklisté a turisté, kteří se podívají oknem dovnitř a na chvíli si u kaple odpočinou,“ dodává Marie Seligová.

Šárka Seidlerová

Pro výstavu Fenomén IGRÁČEK v Třinci byli vytvořeni hokejoví IGRÁČCI

Město Třinec je hokejem proslavené. Od roku 1995 se na třinecký led sjíždějí nejlepší česká hokejová mužstva. Třinec a hokej nelze oddělit jedno od druhého. A proto zcela logicky, padla volba při výběru ztvárnění originálních IGRÁČKŮ významných osobností Třince pro putovní výstavu Fenomén IGRÁČEK, právě na

hokejisty. Miroslav Svoboda, tvůrce originálních postavicek hokejistů, určených pro výstavu, zpodobnil dvě výrazné osobnosti tohoto sportu. IGRÁČCI - hokejisté obohacují výstavu Fenomén IGRÁČEK, kterou hostí Muzeum Třineckých železáren a města Třince ještě do 25. června. Putovní výstava na téma historie, současnost, vývoj a výroba legendární hračky budí velký zájem dětí, jejich rodičů i prarodičů.

„Výstava nabízí návštěvníkům pohled do historie, současnosti, ale i budoucnosti legendární plastové figurky, která provází naše děti už od roku 1976, kdy byla stvořena první postavička v profesi zedníka,“ uvádí Eva Zamarská, vedoucí Muzea Třineckých železáren a města Třince.

„Muzeum srdečně zve na výstavu, která nabízí pohled do zákulisí výroby legendární plastové figurky Igráček. K vidění jsou první návrhy a původní sady, výrobní formy, jednotlivé díly postavicek, stříhy krabiček, vize vývojářů, dobové fotografie, ale i současné novinky a trendy. Neprehlednutelná je také velká maketa města Igráčkov.

Návštěvníci se dozví například, že postavička Igráčka se skládá celkem z devíti částí. Výstava je koncipována tak, aby zaujala jak dětské, tak dospělé návštěvníky bez ohledu na věk. Součástí výstavy jsou právě i unikátní Igráčky v podobě třineckých hokejistů. Některé z nich si děti mohou přímo vyzkoušet, neboť v expozici je také hrací kout,“ dodává Eva Zamarská.

Krovy klimkovického kostelíku ukrývaly staré obrazy Křížové cesty

Nečekaný objev se podařil v kostelíku Nejsvětější Trojice v Klimkovicích, nejstarší původní budově ve městě. Při fotografování krovů pro odborný článek tam narazila historička architektury Lucie Augustinková na kolekci starých obrazů zachycující jednotlivá zastavení Křížové cesty. Lucie Augustinková z katedry městského inženýrství Stavební fakulty Vysoké školy báňské - Technické univerzity Ostrava zkoumá krovy kostelíka, který se v nedávné minulosti opravoval. Krovy ovšem pocházejí z počátku 17. století, jsou tedy zhruba o sto let mladší než samotný kostelík vybudovaný v letech 1522 až 1527. V Moravskoslezském kraji jsou unikátní. Během loňské výstavy k historii Klimkovic totiž neušla pozornosti skutečnost, že na některých historických vyobrazeních má kostelík dvě věže. Dosavadní průzkum krovů ukazuje, že tomu tak patrně do 19. století opravdu bylo. „Fotila jsem nějaké konstrukční detaily a spoje, když jsem si všimla uložených obrazů. Jakmile jsem zjistila, že se jedná o Křížovou cestu, ihned jsem informovala starostu města,“ popsala Lucie Augustinková.

Památkářky zkoumají obrazy

Kostelík už mnoho let slouží především jako centrum kultury, konají se v něm výstavy a koncerty a také svatby. Z jeho někdejšího interiéru skoro nic nezbylo. V minulosti se vybavení buď ztratilo, nebo rozkradlo. Zbytky vybavení se v minulém století převezly do muzeí, ale například z původního oltáře se nic nezachovalo.

„Jsme moc rádi, že se našly alespoň obrazy“ uvedl starosta. Ukázalo se, že krovy ukrývaly jedenáct obrazů, Křížová cesta by jich měla mít minimálně dvanáct, některé cykly mají třináct i čtrnáct obrazů. „Snad nám bude přát štěstí a chybějící obraz nebo obrazy ještě někde najdeme,“ doplnil starosta.

Ivana Gračková